

NOWA

RZECZPOSPOLITA

Demaskujemy Gdańsk

Entuzjazm za guldena

„Zebrania towarzyskie” Niemców pomorskich w Gdańsku

Gdańsk w maju „Gauleiter” Foerster, wódz gdańskich hitlerowców, wykonując polecenia i nakazy swej „góry”, zarządził ćwiczenia wojskowe w Wolnym Mieście, oczywiście, w ścisłej konspiracji.

Zastanawiający między innymi jest fakt, że przeszkoleni na modłę wojskowa mają być mieszkańcy Polski, Niemcy, osiadli w „pobliżu” gdańskiej granicy!

Bezczelność ta wygląda na zwykłą, pospolitą hitlerowską prowokację.

Albowiem same „ćwiczenia” wojskowe odgrywają tu rolę ra-

czej drugorzędnej. — I nie po to „Gauleiter” Foerster starał się ścigać do Gdańska Niemców z „pomorskiego korytarza”. — Przyświecał mu rzecz prosta inny cel, donioślejszej wagi, chodziło tu mianowicie o

zaszczepienie hitlerowskich ideałów

w duszach niemieckich „rodaków” — z za „kordonu”.

Powyższe posunięcia Foerster ma olbrzymie znaczenie propagandowe

dla rozwoju hitleryzmu.

Trzeba było rozciągnąć kontrolę na dusze Niemców zamieszkałych w Polsce.

Ściąganie do Gdańska odbywało się, rzecz oczywista, z zachowaniem wszystkich pozorów. — Niemcy przyjeżdżali do

Gdańska korzystając z zaproszin gościnnych gdańszczan, odwiedzali ich pod pretekstem „zebrań towarzyskich”, i zawodów sportowych...

W Gdańsku tworzone z nich grupy „bojowe” i wysyłano w teren, pod przewodnictwem wytrawnych, wykwalifikowanych instruktorów NSDAP.

Poza ćwiczeniami z bronią w reku, gros czasu pochłaniały

„wykłady” na których „pouczano” gości jak mają zachować się w pewnych, specjalnych okolicznościach — na przykład podczas...

wojny

Wiadomą jest przecież rzeczą, że „partyzanckich oddziałów dywersyjnych” na tyłach wroga!

Ludzie „uświadomieni” mogą niejednokrotnie oddać w takich wypadkach nieocenione usługi. To jest jasne.

Słaby zapal

Ale twórców tego „projektu” spotkało rozczarowanie.

Udział zamiejskowych Niemców był znikomy, na hitlerowską wędkę łapały się zaledwie

(Dokończenie na str. 2-ej).

Bezczelne oszustwo na rynku kolekcjonerskim

Nieznany rękopis Henryka Sienkiewicza okazał się zwykłym falsyfikatem

Antykwarusze, zbieracze starożytności, obrazów, numizmatyki, znaczków pocztowych itp. korzystają dość często z usług pośredników, którzy w branży tej są znani. Niektórzy z owych pośredników cieszą się opinią bardzo solidnych handlowców i do takich to właśnie zaliczano Chaskla Wolborskiego. Operował on głównie wśród zamożniejszych kolekcjonerów. Za jego pośrednictwem nabywano często cenne dzieła sztuki i pamiątki po sławnych ludziach.

Ale w ostatnich czasach musiały się snąć popsuc interesy w tej branży skoro Wolborski posunął się do oszustwa. Rozpowiedział mianowicie wśród niektórych kolekcjonerów, że w rupieciach dworku Obłęgorek natrafiono przypadkowo na rękopis, nie wydanej powieści Henryka Sienkiewicza.

Wolborski wtajemniczał poszczególnych kolekcjonerów w sprawę w zaufaniu, bo gdyby się o tym szersze grono zainteresowanych dowiedziało, można by popsuc interes. Mógłby ktoś polecać do p. Karola Rawity-Piekarskiego, który miał być krewnym wielkiego pisarza i podbić cenę. Ów Rawita-Piekarski posiadał cenny rękopis.

Wreszcie znalazł się jeden ze zbieraczy, który kupił rękopis płacąc zań 10.000 złotych. Nabywca był dość ostrożny i nabywając rękopis obejrzał go — dopiero potem wpłacił należ-

ność. Charakter pisma był sienkiewiczowski i z urywek treści zdawało się wynikać, że był to styl autora „Ogniem i mieczem”.

Gdy jednak znawcy obejrżeli rękopis stwierdzili, że popełniono oszustwo. Charakter pisma był wprawdzie bardzo podobny do drobnego pisma sienkiewiczowskiego, ale niemożliwo było to dzieło Sienkiewicza. Zresztą treść okazała się tłumaczeniem jednej ze znanych powieści Dumasa. Tłumacz starał się tylko treść tę upodobnić do stylu Sienkiewicza, co dało się z łatwością zdemaskować.

Rzekomy Rawita-Piekarski nie ma nic wspólnego z rodziną Sienkiewiczów i był tylko współnikiem Wolbor-

Wyznaczenie składu sędziowskiego w procesie doc. Cywińskiego

Wyznaczono skład sędziów, w głównym procesie doc. Cywińskiego i b. p. Zwieryńskiego którzy staną przed warszawskim Sądem Apelacyjnym 2 czerwca.

Rozprawie przewodniczyć będzie wiceprezes Zaborowski, zaś do kompletu wchodzi sędziowie Moczulski i Rybiński. Oskarżenie popierać ma, jak i w pierwszej instancji, wiceprokurator Żeleński

najmniej punkt jeden: zmiana ordynacji wyborczej. Jak wiadomo, nic z tego nie wyszło. Wygląda to tak, że albo w ogóle o żadnych zmianach nie może być mowy, albo że nie będzie się o nich mówić póki nie nastąpi... uspokojenie...

Wiemy z doświadczenia, i to nie nazbyt nawet odległego, jak zawodną okazać się może tego rodzaju metoda. Historia nam mówi, że w rozwiązywaniu trudnych konfliktów społecznych czy politycznych przezorność polityczna posiada niejednokrotnie istotnie duże znaczenie. Z reguły niemal jednak najpewniejszą jest... przezorność polityczna.

Obu oszustów osadzono w więzieniu.

Pełną tabelę wczorajszego ciągnięcia loterii

Wszystkie ciągnięcia zamieściliśmy we wczorajszym 11-gim wydaniu „Nowej Rzeczpospolitej”

Generał J. Haller u J. E. X. Biskupa Łukomskiego Łomża wita entuzjastycznie „Błękitnego Generała”

ŁOMŻA, 7.5. Dziś przybył tu gen. Józef Haller zaproszony przez J. E. ks. Biskupa Łukomskiego. Generałowi towarzyszy prezes Zarządu Głównego Związku Hallerczyków płk dr Izidor Modelski. Generał Haller nowitało miasto z niebywałym entuzjazmem.

Przed godziną 7-mą na ulicy Kaliwoda i przed pałacem biskupim zaczęły zbierać się tłumy publiczności a następnie na pływacz zaczęły organizacje ze sztandarami. Przybyły: Sedalicia Absolwentek, Katolickie Stowarzyszenie Kobiet, Katolickie Stowarzyszenie Mężów, Stowarzyszenie Kupców Chrześcijań, Związki Zawodowe, Cechy Rzemieślnicze, Stowarzyszenie Młodzieży Katolickiej Męskiej, Żeńskiej i wiele, wiele innych.

Punktualnie o godzinie 7,15 ukazał się samochód wiozący

generała Józefa Hallera, oraz pp. płk Modelskiego i adw. Kaczorowski, oraz wystawnika Jego Eminencji biskupa Łukomskiego.

Biskup Łukomski oczekiwał gości przed wejściem do pałacu. Wsiadającego generała ks. Biskup powitał nad wyraz serdecznie i ucałował, po czym w gorących słowach dał wyraz zadowoleniu, że gości go w swych progach.

W imieniu społeczeństwa łomżyńskiego powitał gości prezes Skiński — po czym generał Haller przeszedł przed frontem organizacji, witając się serdecznie z przewodniczącymi poszczególnych stowarzyszeń. Przejście odbywało się wśród niemiłkających oklasków, okrzyków na cześć generała Hallera i przy dźwiękach hymnu „Jeszcze Polska się nie poddała”.

(Dokończenie na stronie 3)

Siedmiu naszych faworytów zwyciężyło we wczorajszych wyścigach

Nasza tabela wyścigowa przyniosła wczoraj swoim zwolennikom

7 KOLEJNYCH WYGRANYCH.

Zwyciężyły cztery nasze faworyty, a mianowicie: Brangwyn, Apollo, Klejnot Bychaw-

ski i Nordstroem.

Dwa konie typowane przez nas na 2 miejsce minęły celownik jako pierwsze: Kłopot i Rozmach, zaś Il Baccio, którego również wskazaliśmy na drugie miejsce, minął celownik jako pierwszy.

Jasno i ołwarcie

Dwa rodzaje przezorności

(1) Ozonowa „Iskra” ogłosiła wczoraj drugi komunikat sprawozdawczy z akcji „przeciw agitacji strajkowej wśród chłopów”. Znajdujemy w nim wyliczonych kilkadziesiąt miejscowości Małopolski, w których bądź pojawiły się ulotki, bądź też odbyły się zebrania w tej sprawie. Jeśli o te ostatnie chodzi, to pewną swoistą wymowę posiada przytoczenie kilku zebrań kół byłych członków jednej z grup „sanacyjnych”, operujących wśród chłopów, która z górą rok temu uroczyście obieściła, że się rozwiązuje i staje do apelu na wezwanie płk Koca.

Drobną ten szczegół dostatecznie charakteryzuje zasięg tej akcji, której reklamowaniu tyle miejsca poświęca wspomniana agencja.

W przeciwieństwie do tych „od ruchów społecznych” istotnie bardziej poważnie przedstawia się ta akcja którą na terenie wsi — i to nie tylko małopolskiej podjęli czynniki administracyjno policyjne. Pewne pojęcie o jej charakterze daje choćby przytoczony we wczorajszym numerze naszego piśmie za „Zielonym Sztandarem” obrazek z przeżycia jednego z prezesów powiatowych Str. Ludowego na Podhalu oraz coraz obfitsze notatki relacyjne o rewizjach i aresztowaniach działaczy ludowych w związku z poszukiwaniem rezolucji z ostatniego kongresu ludowego.

Zarządzenia te wskazują, w przeciwieństwie do taktyki stosowanej w roku ubiegłym, iż władze katkiem realnie oceniają niebezpieczeństwo strajku, i, że w walce z nim zdecydowały się zawczasu uruchomić bardzo rozległą skalę środków zapobiegawczych.

Tak wygląda sprawa od strony...

administracyjno policyjnej. O gólnie wiadomo, że podłożem tego ruchu na wsi, którego przejawem był zeszłoroczny strajk, są zagadnienia ściśle polityczne, sformułowane przed dwoma blisko laty podczas głośnej manifestacji w Nowosiółkach i niejednokrotnie potem ponowione przez kongresy i zgromadzenia ludowe. Tymczasem o podejściu do tej sprawy z tej właśnie strony, przez przystąpienie do chociażby częściowo go uwzględnienia tych postulatów, nic dotąd nie wiadomo.

Przez krótki czas można było się ludzi, że podczas ostatniej sesji sejmowej ruszony zostanie przy-

Przeciw chybionym „poprawkom historycznym“

„Kurier Warszawski“ zamieścił artykuł wstępny p. J. R. poświęcony przemianowaniu Hallerowa na Władysławowo. Czytamy tam m. in.:

„Jeśli dziś w miejscu, które związało się z imieniem gen. Hallera zakłada się port, nazwany imieniem innym, choćby jak najbardziej uczczenia godnym, to może powstać wrażenie, że dzieje się to kosztem tamtego imienia.

A pamiętać się godzi, że w nadaniu tamtej nazwy nie było jakiegokolwiek furalności politycznej, lecz chęć upamiętnienia nazwiska generała, który wyręczał w imieniu Rzeczypospolitej obłą.

Powiecie: mógł to uczynić każdy inny generał, boć Pomorze nie było zdobyte manu militari, lecz objęte w wyniku uprawomocnienia się Traktatu Wersalskiego; kto zatem dowodził wojskiem, reprezentującym Rzeczpospolitą, gdy wracała nad Bałtyk — to rzecz obojętna.

Raczej te, nawet, gdyby tak było (a niezupełnie tak jest) mogłyby wchodzić w grę lat temu dziesiętności, gdy właśnie rzecz była aktualna.

Jeśli jednak zdecydowano się uczcić w ten sposób wodza wojsk polskich, idących na Pomorze, musiano uznać to za trafne i sprawiedliwe; a skoro stało się już faktem, sama powaga rzeczywistości tyloletniej, zamykającej w sobie miarodajną decyzję nie powinna być zachwiana. Tym bardziej, że żaden nowy powód, któryby jej sens podrywał, nie istnieje.

Znana nam jest jednak dobrze niechęć różnych kół do osoby gen. Józefa Hallera. Nie jesteśmy powołani ani do reprezentowania stanowiska politycznego generała Hallera, ani nie nasza rzeczą polemizować z zarzutami, które linii politycznego działania generała Hallera są stawiane. Nie mogliśmy wszakże, patrząc na to z przedmiotowego stanowiska obserwacji, znaleźć nie takiego, co by mogło wielkie imię generała w społeczeństwie naszym umniejszać. A imię to doprawdy nie w ogniu walki partyjnej urosło.

Popularność jego wyrosła z pięknej symboliki, jaka się z nim wiązała, symboliki, której tylko nader krótko-wzroczna dorywczość polityczna mogłaby we wspaniałej epopei drogi Polaków do niepodległości czasu wielkiej wojny dziś nie dostrzegać.

Na początku tego okresu jest ówczesny pułkownik Haller, jako dowódca II Brygady Legionów jednym z wyrazicieli myśli, że trzeba iść pod pol-

skim sztandarem w walkę, rozstrzygającą o polskim losie, a w zmaganiach, zwłaszcza karpaccich, brygady, która imię „Żelaznej“ zyskała, znakomitą przedstawicielem polskości w ogniu żelaznego bohaterstwa. Ale i żelaznej nieustępliwości w trosce o polityczny interes narodu.

Gdy Austria i Niemcy kupczą ziemią polską z Ukraińcami, Haller, jako dowódca tych, którzy od mocarstw centralnych odchodzą, podnosząc na nie zbrojną rękę pod Rarańczą, staje się symbolem protestu przeciw prusko-austriackiej obłudzie. Formując następnie armię polską we Francji, staje się symbolem jedynego polskiego udziału wojennego w zwycięstwie koalicji antyniemieckiej.

W tragicznej wreszcie chwili naporu bolszewickiego na Polskę jako dowódca Armii ochotniczej, wyrasta na symbol tej nowej siły, jaką naród rzuca przeciw najeźdźcy, siły, która zwycięża.

Sumaryczne to wyliczenie ma dziś jeszcze wzruszającą historyczną wymowę; bojując na tyłach frontów przez które wiodła go niezłomna myśl o Polsce niepodległej, jest gen. Józef Haller jak gdyby ucieleśnieniem tej pamiętnej wędrówki, którą żołnierz polski, porwany w straszliwy wir największego zamętu wojennego, odbywał do własnej Ojczyzny.

Jedyny dowódca, któremu Opatrz-

ność dała szczęście walczenia przeciw wszystkim zaborcom, pozostał zawsze żywym symbolem trójjedynego buntu wobec obcej przemocy.

Czyż ta siła symbolu została cokolwiek przekreślona?

Powie ktoś może, iż gen. Haller poszedł do czynnej polityki, że stanął na czele stronnictwa. Czas by już było wyrosnąć z takiego prymitywizmu myślenia, iż czynna praca polityczna ma przekreślać państwową służbę. Poincaré i Clemenceau byli jak najbardziej aktywnymi politykami, gdy we wszystkich gminach Francji ogłaszano, że dobrze się zasłużyli ojczyźnie. Nie tylko na tablicach jednej miejscowości. A miejscowości, która ma, jak cała dzielnica, do której należy, szczególny z imieniem Hallera, nie tylko formalny związek. Nie wiadomo bowiem, czy uzyskali byśmy Pomorze, gdyby nie było armii polskiej we Francji.

Czy istotnie mamy już tak mało przedmiotów aktualnej wagi, by trzeba było odnawiać jeszcze spory orientacyjne z czasu wojny? Komuż to potrzebne?

Właśnie teraz... Gdy padają słowa, uznające potrzebę szerokiego porozumienia politycznego w imię wielkich celów państwowych

Pamiętaj o bezrobotnych

Warszawa Nowy Świat 64. Freta 5.
Gł. ezno. Chrobrego 2
Gdzie zawsze pada wiele wygranych

Spróbućcie szczęścia w kol. J. Dzierzanowskiego

Entuzjazm za guldena

(Dokończenie ze str. 1-ej)

dziesiątki ludzi bardziej „wyrobionych“ politycznie.

Alarm

Zaalarmowano natychmiast hitlerowska „centrale“. Co robić!! — Wspaniały plan grozi fiaskiem!

Odpowiedź nadeszła natychmiast — pod postacią pewnych

sum na propagandę

Znalazły się więc potrzebne pieniądze, aby zapobiec złu. — I odtąd, ci wszyscy, którzy przyjeżdżają do Gdańska na

„zebrania towarzyskie“ otrzymują zwrot kosztów podróży (w obie strony) oraz

jeden gulden dziennie

tytułem dniówki lub „strawnego“.

I dziwna rzecz — z chwilą wprowadzenia „opłat“, z chwilą wynagradzania przybywających gwałtownie zwiększyła się frekwencja i Niemcy, dotąd tak ospali, zaczęli tłumnie napływać do Gdańska w celu

za nkasowania symbol cznego gu dena

Okazało się więc, że gulden gdański ma większą siłę przyciągania, niż piękne hasła głoszone przez członków partii na rodowo - socjalistycznej!

GEORG HUMPREY

Polska prowadzi 3:0

W drugim dniu międzypaństwowego meczu tenisowego o puchar Davisa, Polska — Dania rozegrała grę podwójną. Para polska Hebda — Tłoczyński pokonała parę duńską Ulrich — Koerner w 4 setach 6:2 6:3 6:3 6:3.

Po drugim dniu prowadzi Polska 3:0 i ma już zapewnione zwycięstwo.

SFINKS Senatorska

Nasze ceny: 75 gr. 1 zł.

HURAGAN

(k 11)

ROMA P. 5, 7, 9

ZA CUDZE WINY

(k 9)

W przerwach koncert

„Na ekranie“

„Za cudze winy“

Kino Roma

Kino „Roma“ ma swój ustalony repertuar i markę. Obecnie wyświetlany w tym kinie film odbiega daleko od ustalonego szablonu, różniąc się pod wieloma względami. A więc przede wszystkim cała atmosfera filmu, przytłaczająca okropnością toczących się wypadków. Niewinny człowiek znosi katusze w straszliwym więzieniu na Wyspach Diabelskich. „Ci co tu wchodzi niech stracą wszelką nadzieję“ — taki napis widnieje na bramie więzienia. Niesamowicie po prostu warunki higieniczne, półtorne męczarnie na jakie skazują więźniów dozorczy i wreszcie moralne katusze niewinnie skazanego człowieka są za sadnicą treścią filmu. Film ten trudno zaliczyć do znanych nam kategorii. Nie jest on dramatem w tym słowa znaczeniu do jakiego przywykliśmy w kinie, nie jest to też film więzienny, gdyż koncepcja scenarzysty nie zmierza ku temu by pokazać na ekranie, jaką moralną szkołą życia dla każdego człowieka jest więzienie; nie jest to wreszcie film historyczny, aczkolwiek oparty został na zdarzeniu z czasów Lincolna, a bohaterowie filmu są autentycznymi postaciami historycznymi.

Jedyną przydomkę charakteryzującą poniekąd jedynie i w słabym stopniu zaledwie to dzieło sztuki kinematograficznej, reżyserii Johna Forda — to „potwórny“. „Potwórny“ film, ale znowuż nie w tym znaczeniu jakich używać zwykli nasi recenzenci w odniesieniu na przykład do niektórych filmów polskich. Nie! „Potwórny“ pod względem inscenizacji, po-dejścia do tematu, wreszcie pod względem przedstawienia go na ekranie. Ford należy do kategorii tych reżyserów, którzy potrafili niejednokrotnie z oklepanego tematu uczynić rzecz interesującą. Tym nie mniej, we wszystkich jego filmach przy głębszej analizie dostrzec można ukryte podobieństwo koncepcji artystycznych, pewne pokrewieństwo artystyczne w nastawieniu reżysera do poszczególnych tematów, wreszcie zbliżenie wniosków jak i pomysłów.

WIELKA REWIA

Karowa 18

gdzie wystąpi

pierwszy raz

slonna gwiazda rewu

filmu

Józefina

Baker

na czele własnego zespołu

oraz

orkiestry The Baker Boys

Tyko 4 dni

2 przedstawienia:

7⁴⁵ i 10¹⁵ w.

Bilety od 1.70 do 10 zł.

w kasie teatru i w Orbisie.

Bilety ulgowe nieważne!

COLOSSEUM

nocz. 3, 5, 7.

MOCNI

LUDZIE

(k 6)

W omawianym powyżej filmie zarysowują się całkiem wyraźnie wpływy scenariusza „Huraganu“. Brzmi to nawet paradoksalnie. — Dalekie wyspy morsk południowych, upojone rytmy pieśni „poganina“, — a tu XVIII stulecie w Stanach, zabójstwo Lincolna, atmosfera raczej przygnębiająca niż rozpromieniona. Ale to tylko na pierwszy rzut oka tak wygląda. Wniknijcie w treść istotną tego filmu. Czyż niewinnie skazany dr Mudd na Wyspach Diabelskich, usiłujący za wszelką cenę, za cenę nawet życia, zdobyć upragnioną wolność to nie prototyp dzikusa Terangi zakutego w kajdany na wyspach Tahiti i skazanego również, w przekonaniu reżysera, na dziesiątki lat więzienia.

Czy ten Terangi skaczący z wysokiej skały w otchłań oceanu, przebijający wśród raf, na małym czółnie przestępnie 600 kilometrów, czyż to nie bohater, równy bohaterstwu dr Mudd, który skacze do kanału przedzielnego Wysp Diabelskich od oceanu, w którym pełno jest rekimów, aby tylko wyrwać się z potwornych murów więziennych...

To właśnie, nieomal historyczne ukojenie wolności u Forda być może pochodzące jeszcze z okresu dzieciństwa w Irlandii, państwie które jest poniekąd symbolem ukochania wolności, nie jest stokroć wymowniejszym faktem niż niejedna barwna w pomysły scenariusz amerykański. Za to właśnie cenimy Forda i w tym tkwi jego olbrzymi talent inscenizatorski, że potrafi on przemycić swą myśl, swą ideę pod wszelką postacią i w każdej formie, zawsze interesującą i widzą kinowego. Iskra słoneczna wolności, tłąca się w tym filmie, oto główny atut, oto największa zaleta tego wysoce artystycznego filmu „Za cudze winy“ — powinni zobaczyć ci wszyscy, którzy depczą i poniewierają dziś człowiekiem, jego indywidualnością, jego duszą, duchem — wiecznym rewolucjonistą. I dlatego wszystkie filmy Forda w zasadzie są rewolucyjne (w treści), dlatego też cieszą się tak wielkim powodzeniem właśnie w Polsce, gdzie tkwią niespożyte zapasy wartości duchowych. Brawo Fox, brawo Roma, — więcej takich filmów!

A. U.

DZIS W KAUKASKIEJ

rendez-vous przy

WINIE KOLACJI

Dolne salony Filharmonii Jasna 5

(t 1)

CENY FILHARMONIA

Pocz. 1

75 KSIĄŻE

zł. 1.- X

(k 10)

HOLLYWOOD

HOZA 29

FABRYKA

SNÓW

(k 2)

kino CZARY

CHŁODNA 29

„Kid Galahad“

nad program (k 1)

KOMETA

CHŁODNA 49

CZAR

CYGANERII

irewia

(k 3)

Ewolucja p. Cata

W ostatnim „Słowie“ wileńskim p. Cat-Mackiewicz polemizując z lwowskim „Słowem Narodowym“ w sprawie zesłanego do Berezy za wiersz — Leona Pasternaka, pisze:

„Jesteśmy przeciwnikami Berezy dla wszystkich, nie dlatego, abyśmy uważali, że komuniści, że paskarze, że bluźniercy, że zwyrodniali nie winni być karani, ale dlatego, że uważamy, że dopiero sąd jawny i niezależny daje rękojmię, że skazany jest naprawdę komunistą, naprawdę paskarzem, naprawdę zwyrodniałcem.

To też „Słowo Narodowe“ i inne gazety winny dać odpowiedź wyraźną czy są za Berezą, czy za jej skasowaniem, a w razie pozytywnej odpowiedzi na drugą alternatywę, nie rechać pobudliwie, gdy się do Berezy zsyła chociażby człowieka określonego jako „paskarz“, chociażby człowieka za kwalifikowanego jako „komunista“.

P. Cat-Mackiewicz był posłem z tego obozu, który Brześć i Bereze uważał za swe największe osiągnięcia, za dwa ka-

mienie węglne systemu. „Słowo Narodowe“ jest organem stronnictwa, które przeciw Berezie występowało ongiś ostro i zdecydowanie.

Na tym tle ewolucja myślowa p. Cata staje się wysoce znamieną i godną polecenia, przedewszystkiem tym, których ewolucja dokonała się we wręcz odwrotnym kierunku.

KINO TEATR ELITE (k 7) MARSZAŁKOWSKA 81-0

TREOWATA

I ORDYNAT MICHOŁOWSKI

CASINO

liczywały sukces

PRZYGODA PARYŻEM

The Great Garrick

BRIAN AHERNE

OLIVIA DE HAVILLAND

(k 5) W rolach głównych

zł. 11, 13, 15, 30 poranki, 15.00

W NIELZIELE o MAJA

MIEDZY NIEBEM A ZIEMIĄ

Skoki spadochronowe!

Wszyscy latają i wiele innych atrakcji —

Wejście 25 groszy. P. P. wojskowi młodzież szkolna 15 groszy (0.49)

OGRÓD ZABAW „STO POCIECH“

Otwarcie ogrodu w niedziele

o 11 przed poł.

Co zaobserwował baczny widz Przekonamy się wkrótce

Rozważania na temat prof. Bartla, „Jutra Pracy” i młodych... narodowców

(Wilk) Dwa wydarzenia ciekawie ty w ubiegły piątek opinie. Godzi się poświęcić im chwilę uwagi.

O powołaniu prof. Kazimierza Bartla na stanowisko członka Senatu, pisała już wczorajsza „Rzeczpospolita”. Wzmianka przypominała rzecz najdotkliwszą. Przez osiem lat, ściślej od dnia 29 marca 1930 r. p. Bartel pozostawał poza obrebnem czynnej polityki. Uchylił się zarówno od udziału w wyborach „brzeskich” na jesieni 1930 r., jak od powołania na urząd senatora w październiku 1935 r. Mimo to osoba pierwszego premiera rządów pomalowych zaprzatała nieustannie uwagę ogółu, a obecny powrót p. Bartla do życia politycznego musi mieć znaczenie specjalne.

Te stwierdzenia wczorajszej „Rzeczpospolitej” pozwalają na rozwinięcie pewnych momentów zasadniczych w karierze politycznej p. Bartla.

Mianowany po raz pierwszy przez ówczesnego zastępcę Prezydenta R. P. marszałka Sejmu Rataja, prezesem Rady Ministrów, p. Bartel na zmianę z marszałkiem Piłsudskim utrzymał się na stanowisku szefa rządu aż do wspomnianej daty marcowej 1930 r. Do tego czasu, raz tylko tok urzędowania p. Bartla przerwał na okres kilkudziesięciu miesięcy roku 1929 p. Kazimierz Świątowski, potem, po ostatnich trzech miesiącach szefostwa p. Bartla, szły już gładzłutko po sobie, zmieniające się rządy pułkownikowskie, aż do obecnej ery generałowskiej, reprezentowanej przez p. gen. Sławojsk-Składkowskiego.

Z zestawienia powyższego wynika, iż profesor Kazimierz Bartel służył za trenera przyszłych premierów pułkownikowskich. Wszyscy oni za ery bartłowskiej weszli do rozmaitych biur na rozmaite urzędy i praktykowali na przyszłych szefów rządu. Trudno jednak powiedzieć, aby stosunek między nauczycielem a uczniami nacechowany był czułością. Uczniowie porastali w piórka i sposobił się coraz bardziej do zamiany rzeczywistości urojonej na rzeczywistość. Wreszcie dopieł swego.

Odtąd prof. Bartel stał się tylko widzem, ale widzem baczny. Od lat ośmiu przypatruje się w milczeniu temu co się dzieje. Do jakich konkluzji mu co się dzieje. Do jakich konkluzji spostrzeżenia poczynione doprowadziły, o tym przekonamy się rychło...

A to drugie wydarzenie piątkowe. Ach nie nadzwyczajnego. Była to tylko inauguracja konferencji prasowej, jaką poseł Budyński z ramienia secesjonistów Ozonu grupujących się około „Jutra Pracy” zorganizował dla zapoznania ogółu z dążeniami grupy. Są one zresztą znane z wyjątkiem podczas sesji ubiegłej. Zakaz uboju rytualnego, projekt ustawy antymasońskiej są standardem politycznym grupy, komitetywa ze Związkiem Młodej Polski Rutkowskiego i starym protektorami ruchu międzynarodowego dostateczna legitymacja do zorientowania się, że chodzi o schizme w łonie Stronnictwa Narodowego. Pamiętać należy, że nacjonalizm polski organicznie zrosły z antysemityzmem, będzie miał odtąd dwa oblicza. Jedno dawne po przez narodową demokrację początków „Jutra Pracy” studium sięgające, dziś wypowiada się w niezależnym Stronnictwie Narodowym. Oblicze drugie to wspomniany przed chwilą konglomerat „młodych”, o nazwie wciąż jeszcze nieustalonej. Ale głos powszechny domaga się, aby

się przezwali: związkiem, grupą, a choćby na złość Ozonowi, obozem młodych Piłsudczyków.

Wtedy nazwa pouczyłaby należyć o drogach na jakie zesła pierwotna idea narodowo - demokratyczna w Polsce.

I stałaby się odróżnieniem pomiędzy oboma obliczami.

Dekoracje pokrywają istotną treść Włosi bez entuzjazmu witali kanclerza Hitlera

(Telefonem od własnego korespondenta)

PARYŻ, 8. 5. Wizyta kanclerza Hitlera we Włoszech ma się ku końcowi. Najważniejsze dzienniki francuskie i angielskie — między innymi „Temps”, donoszą, że ludność włoska zachowała się bardzo chłodno wobec Hitlera. W czasie przejazdów słyszano tylko okrzyki: „Niech żyje Il Duce” tak, że Mussolini wydał specjalny rozkaz, aby wzywano także na cześć Hitlera. Rozkaz ten wprawdzie wykonano, ale nie można powiedzieć by z nadmiernym entuzjazmem...

O ile chodzi o rezultaty polityczne to brak do tej pory co do tego konkretnych danych. Wiadomo, że zmierzają one ze strony Hitlera do następującego rozwiązania: Hitler zastrzeżenie sobie swobodę działania w Europie wschodniej, a więc w Czechosłowacji, Węgrzech i Rumunii — nato-

miast Mussolini będzie miał swobodę działania na Bałkanach.

Oficjalny komunikat, który będzie ogłoszony na zakończenie wizyty ubrany będzie oczywiście w wyszukane zwroty, mające ukryć właściwą treść rozmów. Praktyczne wyniki wizyty uawnia się dopiero po jakimś czasie i według zgodnej oceny dobrze poinformowanych kół francuskich nie będą one stały w żadnym stosunku do efektownej dekoracji.

Wiadomość, która tu nadeszła, że kanclerz Hitler odbył w dniu wczorajszym dłuższą rozmowę z ambasadorem polskim przy Kwirynale Wysocim, jest przedmiotem licznych komentarzy w francuskich kołach politycznych. Zwraca uwagę, że ambasador Polski jest jedynym przedstawicielem dyplomatycznym przy Kwirynale, któ-

Francja o Świątochowskim Artykuł pośmiertny w „Journal des Debats”

Telefonem od własnego korespondenta.

PARYŻ, 7. 6. „Journal des Debats” poświęca obszerny artykuł nekrologiczny śp. Aleksandrowi Świątochowskiemu. Wielkiego pisarza polskiego dziennik francuski porównuje ze słynnym historykiem francuskim Michelet'em. „Filozofia Świątochowska” go streszcza się w jednym zdaniu: stałe dążenie do wywyższenia i uszlachetnienia duszy polskiej. Pośmiertnie

temu Aleksander Świątochowski pozostaje wierny do ostatniej chwili życia”

„Journal des Debats” podkreśla, że trudno było o większy hołd dla polskiego Michelet'a i autora epokowej historii chłopów polskich, jak zamknąć przed nim podwoi „PAL-u”. W zamian Duch Jego będzie przez wieki czczony przez cały naród polski. — Aleksander Świątochowski umarł jak żył: biedny i niezależny, wielki własną wielkością, bogaty własnym bogactwem ducha i myśli. (A)

Z ostatniej chwili

Wyrok w procesie Starzyński — Studnicki

Sąd apelacyjny po wczorajszej rozprawie, która zakńczyła się o g. 23, zatwierdził wyrok I-ej instancji na p. W. Studnickiego.

Hrabina Wielopo'ska skazana na dożywotnie więzienie

Jak się dowiadujemy, HR. WIEŁOPOLSKA, której nagłe aresztowanie w Niemczech i osadzenie w więzieniu w Moabie narobiło w swoim czasie wiele hałasu, została wczoraj

przez sąd berliński osadzona i SKAZANA NA DOŻYWOTNIE WIEZIENIE.

Na razie bliższych szczegółów sprawy brak.

Gonitwy sobotnie Wrażenia dnia

Pozagrupowa nagrodę dla 3 l. klaczy przegrała do klaczy Trefle, znajdującej się w IV kategorii, silna tawarka publiczności kl. Wamba. Klacz ta postana została na start widocznie kompletnie bez formy. Jest to zresztą normalnym, bowiem członek Towarzystwa — kierownik stajni publicznej p. J. Stokowski stale uprawia obrzadzanie dobrych koni publiczności. Konie tej stajni wygrywały dopiero wtedy kiedy już grane nie są.

Duży sukces odniosła stajnia p. A. Budnego, przygotowywawszy dobrze swoje konie, po raz pierwszy postawiła na start w piątym dniu wyścigowym i wszystkie trzy zwyciężyły, co jest zasługą trenera Kubalskiego i menagera p. M. Zubra.

Złe wrażenie zrobiły dzisiejsze jazdy żokeja Nicolla: na La Veine pojechał jak początkujący chłopiec stajni, Jaguara zaś przeprowadził w dystansie przedziwnie nierówno.

Bohaterem dnia był ż. Pulc wygrywając 4 wyścigi, młody ten żokej wybił się na czołowego naszego jeźdźcę.

Po 1 wyścigu wygrali żokeje: Gill, Michalczyk, Kłamar i J. Kubitowicz. 3 zwycięstwa odniosły trenowane konie przez tr. Kubalskiego, a po 1 trenerów: Gilla, p. Zangena, Michalczyka, Stańczyka i Krzyżaka.

Dość dobrze obsadzony program ścignął liczne rzesze graczy, toteż obrót wyniósł 415.015 zł.

GONITWA 1. Nagroda 1400 zł. Dy-

stans 2100 mtr.

1) Brangwyn i. Kubitowicz, 2) Pomorzan- (29.50) ż. Lipowicz.

Czas: 2.32½ (7½, 37½, 38, 37, 32½) łatwo o 1½ dl.

Tot. 5.—

Brandwyn łatwo pokonał Pomorzan- (29.50) ż. Lipowicz.

GONITWA 2. Nagroda 3000 zł. Dy-

stans 1600 mtr.

1) Trefle ż. Pulc, 2) Wamba (7.50) i. Gibek, 3) Elba (48.50) i. Kubitowicz.

Czas: 1.43 (7, 33, 32, 31) łatwo o 1½ — 9.

Tot. 12.—

Spokojnie prowadzona Trefl swobodnie na finiszu minęła Wambę, daleko trzecia prowadząca do zakrepu Elba.

GONITWA 3. Nagroda 2200 zł. Dy-

stans 2100 mtr.

1) Apollo ż. Pulc, 2) Izba (17.50) ż. Jagodziński, 3) Wiscanti (22.—) ż. Jednaszewski, 4) Jennisiej (89.—) i. Kleban.

Wycofane: Ovielte Cherie, Treize.

Czas: 2.19 (6½, 35, 34½, 31½, 31½) łatwo o 4 dl. — szty.

Tot. 8.50, fr. 6.— i 6.50.

Zapowiadający się na poważnego szermierza Apollo przeprowadziwszy wyścig z miejsca do miejsca, pokonał zaciebie walczących o drugie miejsce Izbę i Wiscanti. Zie przeszedł Jennisiej.

GONITWA 4. Nagroda 1600 zł. Dy-

stans 1600 mtr.

1) Il Baccio ż. Pulc, 2) La Veine (107.—) ż. Nicoll, 3) Joyeuse (15.—) ch. Molenda, 4) Brysk (40.—) ż. Jagodziński, 5) Negus (16.50) i. Treba, 6) Olena (86.—) ż. Kuszneruk, 7) Gon-

tyna (188.50) i. Balcer.

Wycofane: Ommesan.

Czas: 1.41½ (6½, 30, 31½, 33½), łatwo o 2 dl. — 2½.

Tot. 20.—, fr. 8.— i 13.—

Walczące o prowadzenie gonitwy: Joyeuse i La Veine przy dużych try-

bunach finiszem minęły Il Baccio i wygrał pewnie. Zawiodł kompletnie faworyt publiczności Negus.

GONITWA 5. Nagroda 2400 zł. Dy-

stans 2100 mtr.

1) Markiz II ż. Kłamar, 2) Rarytas (34.50) i. Kleban, 3) Overshot (7.50) ż. Michalczyk, 4) Jaguar (38.—) ż. Nicoll.

Wycofane: Lohengrin, Treize, Apol-

lo.

Czas: 2.15½ (6½, 21½, 32, 34½, 31) pewnie o 3 dl. — szty.

Tot. 23.—, fr. 13.— i 14.—

Prowadząc z miejsca do miejsca w wyścigu na siłę pewnie zwyciężył Markiz II. Overshot próbą walki w połowie prostej z Markizem stracił nawet drugie miejsce, oddając je Rarytasowi. Zie przeszedł nierówno pro wadzony Jaguar.

GONITWA 6. Nagroda 2200 zł. Dy-

stans 2400 mtr.

1) Klejnot Bychawski ż. Pulc, 2) Kłopot (11.50) ż. Michalczyk, 3) Liktor (103.50) ż. Jagodziński, 4) Jeszcze raz (19.00) ż. Gill, 5) Husarz (109.50) ż. Nicoll, 6) Talga (72.—) ż. Stasiak.

Wycofane: Krzemień.

Czas: 2.35 (26, 34, 32, 31, 32) pewnie o ½ dl. — 4½ dl.

Tot. 17.50, fr. 7.50 i 6.50.

Energicznie przeprowadzony przez ż. Pulca Klejnot Bychawski w walce ale pewnie pokonał prowadzącego wyścig Kłopot. Reszta koni roli w wyścigu nie odegrała.

GONITWA 7. Nagroda 1800 zł. Dy-

stans 1600 mtr.

1) Rozmach ż. Gill, 2) Witamina (12.—) ż. Jagodziński, 3) Latania (39.—) ż. Stasiak, 4) Mister Braun (51.—) ż. Kłamar, 5) Derwisz III (338.—) i. Balcer, 6) Olaf (48.—) ż. Michalczyk.

Wycofane: Jorisaka, Trefl, Ramzes.

Czas: 1.42 (6½, 31½, 32½, 31½) łatwo o ½ — 1½ dl.

Tot. 12.50, fr. 6.50 i 7.—

Jak przewidywałismy trener Zasepa w niezbyt dobrej formie, posłał na start, ceniona w swej stajni Witamina, która zdołała słodka takko zata-

kować prowadzącego wyścig Rozmach. Dobrze przeszła mało gotowa Latania.

GONITWA 8. Nagroda 1600 zł. Dy-

stans 2200 mtr.

1) Nordström ż. Michalczyk, 2) Olimp (20.50) ż. Gill, 3) Royal Fox (47.—) ż. Pulc, 4) Iloraz (26.50) i. Balcer, 5) Nebraska (64.—) ch. Molenda, 6) Indus (135.—) i. Kubitowicz.

Wycofane: Life Guard, Perzeus.

Czas: 2.23 (13, 33½, 33½, 32, 31) łatwo.

Tot. 10.—, fr. 6.50 i 10.50.

Spokojnie przeprowadzony Nordström w połowie prostej łatwo minął prowadzącego wyścig Royal

Foxa któremu przy samym celowniku wyrwał drugie miejsce Olimp pod ż. Gillem. Zbyt daleko odciągnięty by-

i miękko jechany Iloraz.

Wielka wygrana 4 kl. 41 lot.

zł 50.000

padła wczoraj

na nr 3025

„WOLANOWA

Warszawa, Łódź, Pabianice, Łuck.

Depesze gratulacyjne w dniu jubileuszu

I. E. ks. Kardynała Karowskiego

Prezydent RP przesłał J. E. ks. kardynałowi Aleksandrowi Kakowskiemu, arcybiskupowi metropolii warszawskiej telegram następującej treści:

„Z okazji dwudziestopięciolecia biskupstwa przesyłam Waszej Eminencji najserdeczniejsze życzenia.

Oby Bóg dał, by Wasza Eminencja mógł w dobrym zdrowiu jeszcze przez długie lata kontynuować Swoje rządy w Kościele katolickim w Polsce, wieńcząc je stale równie szczęśliwym i owocnym dla sprawy naszej wynikiem.

Ignacy Mościcki”

Prezes Rady Ministrów wysłał do J. E. ks. kardynała Al. Kakowskiego telegram następującej treści:

„Z okazji jubileuszu pasterskiego proszę Waszą Eminencję o przyjęcie

moich najserdeczniejszych życzeń długich lat, dalszej owocnej pracy dla Polski.

Prezes Rady Ministrów

General Sławojsk-Składkowski”

Poza tym depesze gratulacyjne do Dostojeńskiego Jubilatę wysłali min. w. r. i o. p. Świątosławski, podsekr. stanu Alexandrowicz oraz dyr. dep. wyzn. — Potocki.

UROCZYSTO NABOŻENSTWO

W KATEDRZE ŚW. JANA

Dn. 7 bm. jako w 25 rocznicę nominacji J. E. ks. kardynała Aleksandra Kakowskiego na arcybiskupa warszawskiego, w archikatedrze św. Jana odbyło się uroczyste nabożeństwo na intencję Najdostojeńszego Jubilata, celebrowane przez J. E. ks. arcybiskupa Stanisława Galla.

Na nabożeństwie było obecne liczne duchowieństwo z kapitułą metropolitalną na czele przedstawiciele organizacji katolickich oraz młodzież.

Po mszy św. odpiewano Te Deum.

(KAP)

General Haller

u bisk. Łukowskiego

(Dokończenie ze strony 1)

cze Polska nie zginęła”.

Po defiladzie goście weszli do pałacu biskupiego, gdzie przyjmowani byli gościnnie przez ks. biskupa.

Na dziś (niedziela) wyznaczono jest na godz. 13 uroczysta akademii na cześć generała Hallera. Na program złoży się: część koncertowa — następnie odczyt adw. Kaczorowskiego i p. Haberskiego z Warszawy.

O godzinie 20 odbędzie się raut towarzyski na którym płk Modelski wygłosi odczyt pt. „Bitwa pod Kaniowem”.

Szkło niełukające się!

Każde binokle się sfluka. Straszne to nieszczęście, gdy najdrobniejszy kawałek szkła trafi wtedy do oka. Latem ruszamy się żywiej, narażamy częściej — sporty, wyjazdy, prace sezonowe.

Okulary niełukające się na drobne kawałki, zupełnie bezpieczne dla oka pod gwarancją 150 000 zł. chroniące poza tym przed szkodliwymi promieniami słonecznymi dobiera bezpłatnie do najtrudniejszego wzroku Instytut Filtrex de Paris. Kredytowa 9. Okulary reklamowe od 9.75, darmowe Premium: futerał skórzany, nasadka przeciwsłoneczna, lub plażówka, ale tylko do 15 maia!

Smierć b. premiera rumuńskiego Oktawiana Gogi

BUKARESZT, 7. 5. — B. prezes rady ministrów Oktawian Goga zmarł dzisiaj po południu w swym pałacu w Siedmiogrodzie.

Przed dwoma dniami, jak wiadomo,

b. premier został sparaliżowany i od czasu tego stan jego zdrowia stale się pogarszał. Chory zmarł nie odzyskawszy ani na chwilę przytomności.

Dewaluacja franka może być wstępem do poprawy gospodarczej we Francji

Jak wiadomo, rząd Daladiera dokonał dewaluacji franka. Nie jest to wprawdzie, ściśle mówiąc, dewaluacja, tj. stabilizacja ustawowa, lecz ustalenie dolnej granicy, poniżej której frank nie powinien zejść. Stabilizacja faktyczna, tj. ustalenie wartości franka w stosunku do złota nastąpi później.

Według oświadczenia premiera Daladiera, granica dolna wynosi 179 franków za 1 funt szterling. Oznacza to w stosunku do franka Poincarégo obniżenie wartości o 58 proc.

Niewiadomo, czy obecnie dokonana dewaluacja będzie ostatnia; będzie to zależało od tego, czy koszty utrzymania i ceny krajowe nie podniosą się zbyt, co zniweczyłoby zupełnie wszelkie dodatnie skutki omawianego zarządzenia.

Metoda, którą obecnie zastosowano, była oddawna propagowana przez Paul Reynaud'a, który wprawdzie jest w obecnym gabinecie ministrem sprawiedliwości, ale na politykę gospodarczą rządu wywiera z pewnością nie mały wpływ. Również fachowe pisma gospodarcze londyńskie zalecały od dawna przeprowadzenie tego rodzaju dewaluacji franka. Zależałoby system, obecnie zastosowanego, jest to, że uniemożliwia spekulację na zniżkę franka, gdyż wypływa z tego zniżka. Wpłynęło to na poprawę kursu franka i powrót kapitałów do kraju.

Dewaluacja franka przynosi wyraźne korzyści gospodarcze i finansowe. Zyska na niej handel eksportowy i przemysł turystyczny, o ile oczywiście, ceny nie wzrosną. Dla skarbu powstanie zysk z góry 30 miliardów franków, wynikający z przeszacowania rezerw złota w Banku Francuskim. Pewne straty przyniesie dewaluacja dla ciuclaczy i kapitalistów francuskich, którzy lokowali swoje pieniądze we frankach gotówkowych lub papierach procentowych. Strata ta stanie się rzeczywistością o tyle tylko, o ile ceny wzrosną.

Takie są korzyści doraźne, wynikające z ostatniego zarządzenia. Czy dewaluacja wystarczy, aby wydzwignąć gospodarstwo francuskie z kryzysu, nie wiadomo. Depresja objęła bowiem zarówno produkcję, jak i wymianę, kredyt i finanse publiczne.

Jest rzeczą oczywistą, że został naprawiony błąd zasadniczy, którym było — opieranie się dewaluacji, gdy niemal wszy

stkie główne waluty świata zostały zdeprecjonowane.

Przez dewaluację rząd francuski stworzył podstawy do dalszych posunięć polityki gospodarczej i do naprawienia błędów, popełnianych przez rządy poprzednie, błędów, wynikają-

cych z doktrynerskiej polityki Bluma, błędów, które zahamowały rozwój gospodarstwa francuskiego, przyczyniły się do spadku produkcji i zatrudnienia, przy jednoczesnym wzroście cen i kosztów utrzymania.

Jam

Nie tylko w krajach dyktatorskich można działać szybko i skutecznie

W związku z podniesieniem podatków w Anglii w celu pokrycia deficytu budżetowego 30 mil. funtów, „The Times” czyni uwagi na temat silnego rządu w demokracji. Uwagi te zawarł w korespondencji z Paryża, niby jako wzór tego, co Francuzi powinni u siebie wprowadzić.

W Paryżu — pisze ten korespondent — podziwiał sposób, w jaki Sir John Simon rozwiązał problemy nadchodzącego roku budżetowego. Jest rzeczą bezsporną, że powiększenie stawki podatku dochodowego po okresie, kiedy grozi depresja, jest dosyć niebezpieczne. Ale w Paryżu przyznają, że kanclerz skarbu dobrze uczynił zmniejszając emisję pożyczko-

we, o ile tylko można było i uzyskując jak najwięcej funduszy ze źródła podatkowego. Francuzi współczują z tego powodu z płatnikiem angielskim, ale podziwiają jego odporność i zdolność ponoszenia ciężarów, które Francuzom wydają się olbrzymimi.

Opinia kół finansowych jest pod silnym wrażeniem podatkowej polityki rządu brytyjskiego. W obecnych czasach zwłaszcza jest rzeczą ważną i pożyteczną, gdy rząd demokratyczny jest na tyle silny, że może obywatelom mówić prawdy nieprzyjemnej.

ne.

Z drugiej strony nagromadzenie przez rząd dużych zapasów produktów w tajemnicy i bez hałasu, świadczy, że nie tylko w krajach dyktatorskich można działać szybko i skutecznie.

Walka amerykańsko-włoska o naftę albańską

Według doniesień z Tirany, jeden z wielkich amerykańskich koncernów na

wszystkich zakupów nawozów sztucznych w Państwowym Banku Rolnym.

Według opinii kół rolniczych i spółdzielczych, konsekwencją takiego wprowadzenia przymusowego i niepotrzebnego pośrednika może być tylko podrożenie nawozów sztucznych, i tak już o wiele za drogie dla rolnika. Stanowisko to jest sprzeczne z złożonym w tej sprawie oświadczeniem rządu podczas ostatniej sesji sejmowej i budzi daleko idące wątpliwości i obawy co do życzliwej współpracy przemysłu nawozowego z rolnictwem i spółdzielczością rolniczą.

Jak się dowiadujemy, ma być w tej sprawie przedsięwzięta energiczna akcja ze strony instytucji rolniczych i spółdzielczych.

O 10 proc. mniej świń w Rzeszy Niemieckiej

Według stanu z dnia 3 marca r. b. ogólna ilość nierogacizny Rzeszy (bez Austrii) wyniosła 20.260 tys. sztuk wobec 22.630 w tym samym okresie roku ubiegłego.

Spadek pogłowia wynosi zatem 10,5 proc.

W tej globalnej ilości było 4.610 tys. sztuk rzeźnych (powyżej roku), świń młodych, tj. ponad ośmiotygodniowych do półrocznych było 9.400 tys.

sztuk, prosiat poniżej ośmiu tygodni 4.460 tys. sztuk wobec 5.570 tys. sztuk w roku ubiegłym.

343 ogrodników prosi o targowisko na Woli

Na Woli, jak wiadomo, znajduje się bardzo wiele gospodarstw ogrodni-

towych nabył ostatnio bardzo poważne tereny naftowe w Albanii. Tere-ny te stykają się z źródłami nafty, zakupionymi w swoim czasie przez Włochów w Valonii.

O rozmiarach pól naftowych, nabytych przez przemysłowców amerykańskich świadczyć może m. in. fakt, że koszt inwestycji, przewidzianych w pierwszym okresie pracy, wynosił ćwierć miliona dolarów.

czych, które zaopatrują stolicę w warzywa i owoce.

Dotychczas miejscem zbytu produktów ogrodniczych było targowisko przy ul. Grójeckiej, jako położone najbliżej miejsca produkcji, co było korzystne zarówno dla producentów jak i konsumentów. Targowisko to pozwalało na zaopatrywanie się w warzywa bezpośrednio z pominięciem kosztownego pośrednictwa.

Jak wiadomo targowisko przy ulicy Grójeckiej ma być skasowane. Wobec tego producenci walczyli się za pośrednictwem warszawskiej izby rolniczej do prezydenta miasta z prośbą o urządzenie targowiska warzywnego na odpowiednim placu na Woli.

Memoriał w tej sprawie podpisało 343 producentów.

W kilku wierszach

BILANS BANKU POLSKIEGO ZA III DEKADĘ KWIETNIA

Bilans Banku Polskiego za trzecią dekadę kwietnia wykazuje wzrost zapasu złota o 0,5 miliony zł do 439,5 miliona zł. Powiększył się również stan pieniędzy zagranicznych i dewiz o 1,2 mil. zł do 14,5 miliona zł. Obieg biletów bankowych powiększył się o 99,7 miliona zł do sumy 1.141,0 miliona zł. Pokrycie złotem wynosi 34,75 proc.

WPLYWY I WYDATKI PAŃSTWA W KWIETNIU

Tymczasowe zamknięcie rachunków skarbowych za kwiecień r. b. wykazuje dochody w kwiecień 201.921 tys. i wydatki — zł 199.436 tys. Nadwyżka dochodów nad wydatkami — zł 2.485 tys.

AUSTRIA W SYSTEMIE GOSPODARCYM TRZECIEJ RZESZY

Stowarzyszenie Polskich Dziennikarzy i Publicystów gospodarczych urzędza w śróde tj. 11 bm. o godz. 20 w sali Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie zebranie dyskusyjne, na którym dr Jerzy Rawita-Gawroński wygłosi referat pt. „Austria w systemie gospodarczym Trzeciej Rzeszy”.

ALUMINIUM — DOBRYM INTERESEM

Największy angielski koncern przemysłu aluminiowego — Aluminium Co. Ltd. wykazuje za rok 1937 czysty zysk w wysokości 388.200 funtów szterlingów, podczas gdy zysk za rok 1936 wynosił 361.200 £. Koncern wyplaca za rok ubiegły dywidendę w wysokości 12 proc. wobec 10 proc. w r. 1936.

Proszek od **BOLU GŁOWY**
DLA DOROSŁYCH ZE ZN. FABR.
KOWALSKINA
stosuje się również
PRZY PRZEBIEGU GRYPIE I KATARZE
(t 15)

Jeśli chcesz się szybko i łatwo ogolić, kup
MYDŁO-KREM: MOTYLEM
Najdoskonalsze na świecie mydło do golenia
MAGISTER W. KASPRZYK
WARSZAWA UL. PIŁSŃSKA 21 M 30
(t 4)

XIV Zjazd urzędników pocztowych w Bydgoszczy

W dniu 23 bm. rozpocznie swe trzydniowe obrady XIV Walny Zjazd Delegatów Związku Pracowników Poczty, Telegrafów i Telefonów RP. Zjazd urzędników pocztowych zwołano do Bydgoszczy.

Porządek obrad przewiduje część oficjalną; sprawozdania zarządu głównego, wybory komisji zjazdowych i prace komisji, sprawozdania komisji,

wybory nowych władz Związku. Ponadto zjazd urzędników pocztowych zastanawiać się będzie w dziedzinie organizacyjnej nad sposobami skonsolidowania wszystkich pracowników pocztowych w jednej organizacji zawodowej, sprawami uposażeniowymi, ustawodawstwem pracowniczym, oraz kwestiami samopomocowymi, w szczególności o pomocy uzdrowiskowej i letniskowej.

WYSTARCZA, TRZY ŚRODKI ABY POZBYĆ SIĘ USTEREK CERY

(t 16)
pryszczów, plam, piegów, zmarszczek. Wystarczy myć twarz i ręce mydłem przetłuszczonym ogórkowym № 102, wcierać w skórę mały krem ogórkowy № 268 na dzień, witaminowy № 77 na noc.

WYROBU LABORATORIUM KOSMETYCZNEGO
FR. MARYNOWSKIEGO i S-ki W-wa

Maszyny i narzędzia rolnicze na Targach Poznańskich

Przemysłem najściślej związanym z rolnictwem jest niewątpliwie przemysł maszyn i narzędzi rolniczych. Wiadomo, że przemysł ten przeszedł w latach kryzysowych niebawale ostry nasilenie, wszak w takim np. r. 1933 portfel zamówień na maszyny rolnicze wyniósł zaledwie... 2 proc. swego stanu z r. 1928.

W tym czasie, dzięki polepszeniu się koniunktury w rolnictwie, również

i przemysł maszyn rolniczych nabrał ponownie rumieńców życia, czego charakterystycznym odblaskiem jest pierwszy, pokryzysowy, na wielką skalę zakrojony pokaz maszyn i narzędzi rolniczych na tegorocznych Targach Poznańskich. Wielki plac kolumnowy Targów jest zapelniony eksponatami „odrodzonego” przemysłu.

Nowy Kartel papierniczy

Z dniem 1 bm. uruchomiono wspólne biuro sprzedaży papieru szrenkowego (do opakowań). W skład nowego kartelu weszło 9 fabryk papieru szrenkowego. Celem nowego syndykatu jest — według organizatorów — unormowanie produkcji i zbytu oraz podjęcie kroków w kierunku porzeczki eksportu.

Rok temu rozwiął się kartel papierniczy pn. „Centropapier”. Nowa organizacja ma nawiązać do tradycji rozwiązanego kartelu.

Ulepszamy technikę sprzedaży

„Ulepszamy technikę sprzedaży” taki tytuł nosi cykl wykładow dla sprzedawców branży papierniczo-pismienicznej zorganizowany przez Koło papierników przy Stowarzyszeniu kupców polskich w porozumieniu z Kwiecielem Instytutem Wiedzy Zawodowej. Cykl rozpoczyna się w poniedziałek, dn. 9 bm.

Gielda pieniężna

Warszawa 7 maja.

Dziś zebranie giełdy walutowej nie odbyło się.

Tendencja dla pożyczek państwowych nieco mocniejsza, dla listów zastawnych i akcji utrzymana. W obrocie prywatnych 5 proc. renta ziemiska (1000 i 500 zł) 55.00—54.00 (100 zł) 65.00—63.50.

PAPIERY PROCENTOWE: 5 proc. poz. prem. inwest. II em. 82.65—82.75; 4 proc. państw. poz. prem. dolar. 41.75; 4 proc. poz. kons. (drebno) 68.75; 4 i pół proc. poz. wewn. państw. 65.00; 5 proc. konwers. 70.25—70.50; 4 i pół proc. L. Z. ziemiska seria V 64.25—64.50; 5 proc. L. Z. Warszawy 74.75; 5 proc. L. Z. Warszawy (1935 r.) 72.00—71.50—72.25; 5 proc. L. Z. Warszawy (1936 r.) 71.25.

AKCJE: Bank Polski 116.50; Bank Zachodni 54.50; Warsz. Tow. Fabr. Cukru 55.00; Lipop 73.50—74.75; Modrzejów 14.00; Starachowice 58.00; Żyrardów 59.00.

Dorywczość i brak jasnej myśli

Błędy ustawy samorządowej

Rządowe projekty ordynacji wyborczej dla sześciu miast

W swej mowie katowickiej — jakże odbiegającej od tego czym dotychczas karmione było społeczeństwo — p. wicepremier Kwiatkowski podkreślił, że „zarówno polityka społeczna jak i niezbędna potrzeba zapewnienia cennego udziału najszerszym warstwom społecznym w życiu publicznym dążą się stopniowo ewolucyjnie nastawiać w swobodnej publicznej dyskusji, nawet w zdrowej walce poglądów i w odświeżonych demokratycznych instytucjach ustawodawczych i samorządowych”.

Tak jest — nareszcie w odświeżonych demokratycznych instytucjach ustawodawczych i samorządowych. Stwierdzenie tego faktu przez wybitnego członka rządu i kierownika gospodarki państwowej w chwili, gdy złożone przez ten sam rząd projekty ustaw samorządowych czekają swej kolejki na sesję nadzwyczajną, napawać musi wszystkich uczciwych patriotów szczerym zadowoleniem.

Kierunek polityczno — społeczny reprezentowany przez „Nową Rzeczpospolitą” zawsze hołdował zasadzie, że zapewnienie cennego udziału najszerszym warstwom społecznym w życiu publicznym jest najważniejszym elementem, który stanowi o „zdrowym pionie egzystencji państwa i rozwoju sił narodowych”, a najpiękniejszym w dziele konsolidacji. Nie będzie paradoksem twierdzenie, że zdrowa i jasna koncepcja samorządu w Polsce będzie najtrwalszą, granitową podstawą dla rozwoju utajonych potencjalnie twórczych sił w narodzie, światła domowych swej odpowiedzialnej roli w cierpliwym wykonywaniu lepszej przyszłości dla największego dobra zbiorowego, jakim jest Polska. To jest kamień węgielny konsolidacji. Jednak pod warunkiem, że koncepcja samorządu będzie istotnie zdrowa, wolna od chwytów jałowych biurokratów i od ich podstępnej gry, zmierzającej do zepchnięcia samorządu do roli pałacu kaźdorasowego „ministra od samorządu” — obojętne, więcej czy mniej mądrego.

Jest rzeczą zastanawiającą, dlaczego z obu projektów ustaw przebiega jak gdyby wielka obawa czynników rządowych przed zdrowym naporem społecznym na samorząd i chęć ta-

kiego skrepowania najrozmaitszymi przepisami i ograniczeniami czynnika społecznego, by nie mógł on nawet zadokumentować swojego właściwego stanowiska społecznego. Ograniczenia te ze słowa prostego „samorząd” czynią jakąś fikcję, wprowadzającą w błąd opinię publiczną, i ujawniającą niedużo znacznie chęć zachowania dalekiej gospodarki miejskiej w rękach wyłącznie administracji politycznej.

Idąc śladami myśli projektu ustawy o ustroju gminy m. st. Warszawy, widzimy, że prezydent miasta orzeka o utracie lub zawieszeniu mandatu radnego miejskiego (art. 15), będąc jednocześnie prezesem Rady Miejskiej zwołuje jej posiedzenia w miarę uznanej przez siebie potrzeby, mogące liczyć posiedzeń w roku ograniczyć do sześciu (art. 18), na posiedzeniach przewodniczy, mając zapewniony wpływ na tok obrad, nakłada kary nie tylko na ławników, ale i na radnych, co musi z natury rzeczy wytwarzać poczucie zależności moralnej (art. 26), decyduje o przewodniczeniu w komisjach, nawet tych, które mogą się składać wyłącznie z członków rady miejskiej (art. 28), ma możność odwołania lub nawet uniemożliwienia radzie miejskiej powzięcia uchwały o zarzutach przeciwko zarządowi miejskiemu (art. 32), w istocie działa zawsze jednoosobowo jako „zwierzchnik” wiceprezydentów i sprawujący nadzór nad czynnościami ławników (art. 56), decyduje o składzie komisji dyscyplinarnej (art. 60) — a jednocześnie przy całej swej władzy jest tylko mężem zaufania min. spr. wewn. (art. 44, 45, 56, 64, 70, 71, 72 itd.).

Wprowadzenie rad dzielnicowych nie ratuje samorządu, a rzeczową w nim pracę tylko niesłychanie komplikuje. Warszawa zbyt wiele ma zadań o charakterze centralnym, aby gospodarka jej mogła ulegać presji organów dzielnicowych, a to może być jedyną treścią ich życia i źródłem nieręczowej krytyki. Być może cały ten pomysł jest podyktowany chęcią liczenia się z ambicjami różnych sanacyjnych „przyjaciół” tej czy innej dzielnicy.

Jeśli chodzi o projekt ustawy o ordynacji wyborczej dla 6 miast, to też widać jeszcze wię-

wsze dowody dorywczości oraz braku jasnej i wyraźnej myśli w zakładaniu fundamentów właściwie regulujących tak ważne zagadnienie. Przede wszystkim wydaje się dowolny wybór 6 miast jeśli przewidziane są Kraków i Poznań, to dlaczego nieprzewidziano np. Katowice i Bydgoszcz.

Projekt wprowadza w 40% korporacyjny skład rady miejskiej, zresztą w luźnym pojęciu zasady korporacyjności, z czego 20% wybierają różne izby, między innymi aptekarska, dentystyczna i związki właścicieli nieruchomości, drugie 20% związków zawodowe pracowników fizycznych i umysłowych.

Z tego powodu powstaje niezdrowe i nieobliczalne w skutkach pomieszanie działalności istniejącego oddzielnego samorządu zawodowego z działalnością samorządu powszechnego i to na terenie tego ostatniego. Zadaniem samorządu powszechnego jest zaspokojenie potrzeb kulturalnych, zdrowotnych i gośpodarczych ogółu tzn. wszystkich mieszkańców, a nie poszczególnych zawodów, jest bowiem zrozumiałe, że samorząd powszechny nie ma żadnego wpływu na warunki pracy pracowników jakiegokolwiek zawodu i nie stanowi dla nich żadnych praw.

W następnych artykułach ujawnimy czytelnikom braki głównych tez projektowanych ustaw i w jaki sposób należałoby przesunąć zagadnienie z płaszczyzny antyspołecznej na właściwą społeczną.

Ver.



— Jak mam ostrzyż włosy?
— Tak, jak mojemu ojcu, z dziurą w środku.

Przedtem cię kręgił się nie hai

Na ekranach i scenach stolicy

PANOWIE Z TOWARZYSTWA z miną NIEWINIATEK, ZA ZASŁONĄ chowają się GDY KWITNĄ BZY. Nie dziwnego, bo MIŁY jest ZŁEGO POCZĄTEK lecz bardzo nieprzyjemny bywa koniec gry.

Wiec kto może ratuje się, chyłkiem i milczkiem uciekając, nim spadnie HURAGAN, jak grom... Ostatnio opuścili nawet MAŁE WILCZKI, warcząc, NIESAMOWITY na Matejki DOM

CZARY już nie pomagają! bo naiwne DUDKI zmadrzały i pytają: „Pardon, a SKĄD SWĄD?” OSTATNI ALARM dzwoni! Został już czas krótki, by spakować manatki, nim wygonią stąd.

GRYF.

„....a tu po wsiach Niemcy chodzą namawiają do Hitlera

Charakterystyczny list pomorskiego chłopaka

Od jednego z naszych Czytelników i przyjaciół — chłopów otrzymaliśmy list, który, z zachowaniem stylu, przytaczamy poniżej, z drobnymi tylko skrótami. List ten jest niezmiernie charakterystyczny, wskazuje bowiem na najbardziej istotne bolączki i niebezpieczeństwa grożące wsi pomorskiej. (Nazwisko autora listu i jego dokładny adres znane są Redakcji).

Szanowna Redakcjo

„Rzeczpospolitej” Czytamy tutaj we wstępie pismo Szanownej Redakcji i ja ze sąsiadami i przyjaciółmi zwracamy się do Szanownej Redakcji o zawiadomienie nas jak to będzie z oblicznicami, które nam ciągle dają wysokie figury. Czy się coś robi ku poprawie w rolnictwie, bo na mój chłopski rozsadek nie jest wcale lepiej.

Rok 1937 — nadzwyczajna susza, zupełny brak paszy, a co za tym idzie brak i obornika. Zeszłej jesieni zapowiadali, że nawozy sztuczne będą tańsze i czekaliśmy tego jak zbawienia, ażeby nimi zastąpić obornik, jak to spraktykowali już za granicą, a tymczasem my wiemy, że nasze nawozy sztuczne są w Estonii tańsze o 50%, a w Polsce zostało po staremu. I znów nam obiecują na jesień tańsze nawozy i tak rok przepadł i nie ma pieniędzy i musi ziemia pozostać głodna i my są z tego głodni.

Pomimo to rolnicy nie zaniedbują się w pracy, ale głodny człowiek choć będzie umyty, wyczesany i zupełnie czysty, to głodny do nieczego nie zdalny, najmniejszemu podmuchowi się nie oprze i żadnego pożytku z niego nie ma i ziemia jak głodna plonu nie wyda, co się w nią wsieje tyle się i zbierze z czego tylko państwo traci.

Pisze się o COP, a o nas zapomnieli, praw nam nie dają, a przedstawia-

cielstwo rolnictwa to nie żadni chłopcy i o nas się nie chcą upominać, bo im się zdaje, że jak mają prawa i są syci to wszyscy chłopcy mają to samo i ziemia jest syta. Ale oni się zawiodą i pożalują tego jak przyjdzie czas.

Odkładać ciągle nie można i cierpliwości już brak, a tu po wsiach Niemcy chodzą i powiadają jak u Hitlera dobrze i żeby my w niego wierzyli to on się za nami upomni. Ale my nie wierzymy i czekamy kiedy słowa Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, który mówił na św. Józefa, będą wprowadzone przez nasz rząd, to wtedy Niemcy nie śmieją chodzić i namawiać do Hitlera.

Szanowna Redakcjo racz przyjąć do wiadomości moje chłopskie rozumowanie i z całego serca życze na pracy społecznej dobrego powodzenia.



— Tego jeszcze z tabą nie przeżyłam!

Na naszej osi

Oś Katowice—Lwów—Warszawa

Tydzień ubiegły, bez przesady, można nazwać — chemicznym. Chemia gazów stała się nagle tematem gruntownych studiów w kołach politycznych.

Lokale na Wiejskiej, na Matejki i na Szerokiej (gdzie osiadł zbuntowany p. Rutkowski), przemieniły się w laboratoria, gdzie gorączkowo produkować zaczęto zasłony dymne i gazy jadowite, a przede wszystkim — cuchnące.

Długo dławiony pod kocem ozon — ułotnił się wreszcie z kukiem, wśród trwożnych pytań „skąd swąd?”, rozsadzając przy tej sposobności falangę i brygadę.

Jak powiedział ktoś dowcipny, poza nawiasem znaleźli się „skutkiem tego m. in. dwaj panowie Kozłowscy: Tomasz (z „Jutra Pracy”) i Leon (bez jutra i bez pracy). Tuzin Budzyńskich ruszył

do Resursy, a w lokalu ZMP, przy ulicy Wiejskiej major Galinał krzepił ciepłym słowem tych kierowników „placówek”, którzy z ogólnej liczby dwóch tysięcy cy stawili się na odprawę. Przybyli bowiem jak jeden mąż wszyscy... s z e s n a s t u.

Było więc w obozie „smętne i i laurowo” zwłaszcza, że najnieoczekiwaniej w świecie, prasa doniosła, że pan wicepremier „tworzy na Rymarskiej nowy C(entralny) O(kreg) P(olityczny)”.

Zakończono się na Matejki, zagotowało na Szpitalnej, w redakcji „Gazety Polskiej”, i p. Miedziński, nie mogąc opanować wzruszenia, siadł przy biurku redaktorskim i kropnął sganisty artykuł o... sprawach hiszpańskich. Jest to zrozumiałe, zważywszy na asocjacje pojęcia „Hiszpania” z przysło-

wiem: „Kończą się piękne dnie Aranjuetu”. Aranjuet, jak bowiem wiadomo, leży w Hiszpanii.

Głuche milczenie, z jakim prasa osonowa przyjęła moję wiceszefa rządu przerwał potężny głos Samotnika z Riond Bosson.

Poszły w ruch telefony. Pułk. Miedziński osobiście wydal w swoim swoim gońcom i kurierom redakcyjnym surowe polecenie, by pisać się nawet nie wazyli o tym Oświadczeniu. Sam zaś wyszedł z redakcji i poszedł po rozum do głowy.

Długo szedł, zmęczony się bezpłodnym chodzeniem, aż doszedł do Rymarskiej i „spowodował”, jak pisał „Czas”, p. wicepremiera do udzielenia mu wywiadu.

Combinazione była dobra, miała tę tylko wadę, że się... nie udała. Efekt chybił. Ale to tak zawsze bywa, gdy tam, gdzie konie kują jakiś „nieoczekiwany podmajster” (kapitałne określenie nieocenionego „Czasu”) łapę podstawiła.

W każdym razie — opłaciło się o tyle, że przez cały jeden dzień

znów wszyscy mówili o ozonie. Jak w obecnej sytuacji, to bardzo długo. „Wszystkie ludy puszczy patrzają dzisiaj na nas” — tak zdaje się brzmiało hasło Bandar-Logu — plemienia małp, w „Księdze Dżungli” Kiplinga, o czym z taką lubością swego czasu p. Miedziński opowiadał zgromadzonym posłom.

Ale, jak się wyżej zaznaczyło, efekt trwał zaledwie jeden dzień. Zgasła go bowiem wiadomość, że prof. Bartel został mianowany senatorem i opuszcza swą zaciszną willę przy ul. Nabełaka we Lwowie, przenosząc się do Warszawy.

Nazwisko Bartel budzi nieprzyjemne wspomnienia wśród tuz. grupy „pułkowników”, których w r. 1930 słynnym okólnikiem przepędził z cukierni „Europejskiej” przypominając im, że go dziny urzędowe są od tego, by je spędzać w biurze, a nie przy stoliku kawiarnianym.

Przez osiem lat wielokrotnie premier leczył swoje nerki i nerwy, studiując perspektywy i nie-

zabierając głosu w sprawach publicznych, chyba, że... z odwołaniem w prasie. Stąd brać dziennikarska nie kwapi się pono po wywiad, choćby go nawet, jak twierdzi, miała dostać — „czarno na białem”.

Tak oto w blaskach majowego słońca snuć się zaczyna nowa nić — tworzy się nowa oś „profesor-ska”.

Katowice — Lwów — Warszawa — oś wygina się... Z Rymarskiej biegnie na Stare Miasto, gdzie w Zamku zwykły zatrzymywać się zwykłe, przejeżdżający ze Lwowa profesor Bartel.

Tak przynajmniej ćwierkają sobie wróble na dachach stolicy, a wczoraj nawet pisało o tym podobno w trawie.

Nie dziwnego przeto, że ma o czym myśleć i nad czym medytować szef prasy osonowej, pułkownik Miedziński.

KONRAD JEŻYCKI

Sprzeczne opinie świadków

Feralna trzynastka

w procesie Michalskiego i Idzikowskiego

Pierwszy zeznał b. referent Min. Skarbu Pawlicki.

Zeznania tego świadka dotyczyły głównie sprawy umorzenia podatku spadkowego po śp. Rayskim. Zdaniem świadka, umorzenie tego podatku było zasadne ze względu na stan majątkowy spadkobierców. Grosskopfa sprawa byłaby jednakże tak samo załatwiona, bez względu na interwencję.

Nie zapłacone honorarium

Św. Rayska: — W 1927 r. syn mój odziedziczył majątek ziemski. Urząd skarbowy oszacował majątek i wymierzył podatek spadkowy 97.000 zł. Urząd nie uwzględnił w 50 proc. długów spadkowych. Zwracałam się do urzędu i naczelnik urzędu zlekceważył moje uwagi. Wymiar uprawomocnił się. Prosiłam o drugie przerachowanie, w tym czasie wpłaciłam dwie lub trzy raty. Składałam podania do Ministerstwa, bez skutku. Wtedy polecono mi adw. Grosskopfa, który podjął się sprawy i zażądał około 20 proc.

Zawiadomienie o zredukowaniu podatku otrzymałam mniej więcej po upływie roku. Adw. G. upominał się ciągle o honorarium.

Przew.: Czy żądał 15 tysięcy?

Św. Rayska: Zdaje mi się, nie pamiętam. Upominał się bardzo „namiętnie”, nie grzecznie. Ostatecznie nie zaaplać honorarium, gdyż adw. Gr. wyjechał później. Dałam tylko jeden weksel na 3.000 zł p. Witkowskiemu, którego adw. Gr. upoważnił do odbioru.

Przew.: Czy pani uważała, że to jest honorarium wysokie? O ubocznych kosztach nie mówił?

Św. Rayska: Chodziło o przywrócenie terminu. O żadnych dodatkowych kosztach nie było mowy. Targowałam się.

Prokurator: Z czego państwo mieli spłacić ten wysoki podatek?

Św. Rayska: Część dałam z moich pieniędzy, nadto chłopcy mieli płacić za parcelację.

Prokurator: Jak pani trafiła do adwokata Grosskopfa, jak przedstawiano jego walory.

Św. Rayska: Powiedziano, że adwokat Gr. jest specjalistą od spraw podatkowych.

Prokurator: Czy nie było umowy o umorzeniu podatku?

Św. Rayska: Ja się na tym nie znam, uważam, że to obniżenie nastąpiło w związku z uwzględnieniem długów i ustawą o umorzeniu podatków z 1933 roku. W rezultacie nie zapłaciłam ani grosza honorarium, gdyż i weksla nie wykupiłam.

Przedst. Min.: Czy zapłata podatku byłaby pania zrujnowała?

Św. Rayska: Byłoby mi bardzo ciężko, ale czy zrujnowałoby mnie — nie wiem. Jeszcze dotychczas wszystkich długów spadkowych nie spłaciłam. Majątek był bardzo zniszczony.

Zamknięcie drzwi

Św. Świtalski Ferdynand, dyr. izby skarbu. w Poznaniu, b. inspektor mm. skarbu.

Sędzia: Czy wicemin. Starzyński interesował się sprawą Pinesa?

Św. Świtalski: Nie przypominam sobie.

Sędzia: Czy Michalski interweniował kiedyś u pana w konkretnej sprawie?

Św. Świtalski: Nie, nie przypominam sobie takiego wypadku.

Dalszy ciąg zeznań św. Świtalskiego odbył się przy drzwiach zamkniętych.

Św. Witkowski, urzędnik prywatny, zapoznał p. Rayską z adw. Gr. na prośbę brata Rayskiej. Później Rayska nie chciała płacić.

Św. Ligaj nie wniósł nic do sprawy.

Wszzechwładny Michalski

Św. Kurpiewski, b. naczelnik wydziału w Min., wyraża się o Michalskim, że „w pierwszych latach urzędowania był wszechwładny”...

Strzelający sekwestратор

Św. Czarnota, poborca podatkowy w Biłgoraju. Dokonywał egzekucji w firmie Frampol. Okazuje protokół.

Przew.: Czy pan zawsze był taki przewidujący?

Św. Czarnota: Pan Miazgo i Michalski byli „słynni”, więc wiedziałem co mnie czeka. Nazajutrz po egzekucji, gdy przystąpiłem do zwózki, naczelnik urzędu oświadczył, że był telefon z Ministerstwa, żeby wstrzymać egzekucję. Wkrótce potem zostałem zwolniony. Przyczyną zwolnienia nie otrzymałem. Starałem się o przyjęcie u prezesa izby, lecz nie uzyskałem. Później od p. Jastrzębskiego dowiedziałem się, że wyrobiono mi fatalną opinię, i że sprawa zależy od p. Michalskiego. Postarałem się o list polecający i przyjechałem do Warszawy, lecz nie uzyskałem przyjęcia u Michalskiego. Ostrzegano mnie, żeby być ostrożnym z „Frampolem”, bo to jest firma Michalskiego.

Płatnicy w Biłgoraju w ogóle nie chcieli płacić, powoływali się na dobre stosunki z Michalskim. Do „Frampolu” poszedłem w towarzystwie świadków. Okazałem legitymację p. Miazgo, ten odmówił, że pieniędzy nie ma, wobec czego zacząłem zabierać deski i zwozic.

Prokurator: Czy po zwózce podpiliście sobie i czy pan nie strzelał z rewolweru?

Św. Czarnota: Po drodze do majątku Miazgi, jadąc na furze jeden z kolegów wystrzelił z rewolweru. Było to półtora kilometra od majątku.

Obrońca: Dlaczego strzelaliście?

Świadek Cz.: Tak sobie wystrzeliłem, dlatego, że kolega strzelił.

Obrońca: Dlaczego pan nie zrobił protokołu, gdy płatnicy nie chcieli płacić?

Św. Cz.: Mówili mi: „panie, pan chce żyć”, „naczelnik nie jest stół”, prawie cała osada nie płaciła.



trzeba było mieć dawniej do cerowania pończoch, skarpetek i t. p. Nowoczesna Pani robi to prędzej lepiej i wygodniej dla nogi przy pomocy „CEROLITU” Cerolit zbadany i cechowany przez Instytut Gospodarstwa Domowego przy Związku Pań Domu — można już nabyć w każdej prawie drogerii.

Do miejscowości, gdzie w sprzedaży jeszcze niema wysyłamy dla propagandy, nawet pojedyncze sztuki, na zamówienie listowne, za pobraniem zł. 1.95. (Płatność przy odbiorze) Wtł. „NOWOŚCI PRAKTYCZNE” Warszawa, Złota 31-2, tel. 235-32.

Usłudni wierzyciele i oporni płatnicy

Św. Koliński, dyr. firmy Zajaczkowski: Michalskiego zna bardzo dawno. Michalski zwrócił się, żeby mu ułatwić dyskonto. Miałem zaufanie do jego osoby, jako człowieka. Weksle były „przekęcane” (prolongowane), ostatecznie nie zostały wykupione.

Św. Kolanowski plenipotent Sobańskich.

Dyskontowałem weksel „Frampolu” na prośbę p. Kolińskiego. Weksle żyrowane były przez p. Miazgę. Ostatecznie nie ponieśliśmy straty — bo weksle te zostały zaliczone p. Kolińskiemu.

Później gdy miałem trudności podatkowe i starałem się o wstrzymanie egzekucji — byłem u p. Michalskiego i prosiłem o wstrzymanie egzekucji, ewentualnie prosiłem o telefoniczną dyspozycję. Michalski powiedział, że rozpatrzy...

Zaznaczam, że nie miało to żadnego związku z weksłami „Frampolu”. W czasie wizyty w ministerstwie nie wiedziałem, że Michalski był współ-

właścicielem „Frampolu” — Michalskiego wówczas nie znałem.

Św. Felken, b. kierownik działu licencyjnego w izbie skarbowej w Grodzisku.

Sędzia: Czy przypomina pan sobie polecenie wstrzymania egzekucji u hr. Sobańskich?

Św.: — W stosunku do Sobańskich stosowaliśmy dość radykalne środki — tam były trudności — były zajęte rozmaite przedmioty. Zaległości były poważne. Do dziś dnia nie są uregulowane. Sobański był zamieszczony na pierwszej liście „płatników zlej woli”.

Reskrypt wstrzymania egzekucji w r. 1931 podpisany był przez Michalskiego.

Św. Kamiński — urzędn. wydziału gospod. w ministerstwie.

Sędzia: — Czy Michalski zwracał się w r. 1930 o pożyczkę 3000 zł?

Św.: — Pożyczyłem na weksle. Opo wiedział mi o „Frampolu” — o zyskach... Potem dopożyczyłem jeszcze 2000 zł. Procenty płacił ale kapitału całego nie zwrócił. Weksle były osobście wystawione przez Michalskie-

go. Prokurator: — Czy przedstawiał stan interesów, jako pomyślny? Świadek: — Tak.

Czy wprowadził w błąd

Odczytano zeznania b. wicemin. Różnowskiego, które wypadły drugą czołową dla Michalskiego. Wynika z nich, że Starzyński i Zawadzki darzyli Michalskiego dużym zaufaniem. Otrzymał informacje o Michalskim, które wywołały zastrzeżenia. Zarządził poufną analizę urzędowania Michalskiego — w wyniku żądał usuniecia Michalskiego — minister Zawadzki na to się nie zgodził.

Co do sprawy Rayskiego, nie widzi żadnych względów, ani prawnych, ani moralnych do umorzenia.

Stwierdza, że akt w sprawie Rayskiego nie miał w reku i wnioskując, że sprawa była mu referowana ustnie i musiał być wprowadzony w błąd, co do stanowiska kieleckiej izby skarbowej — gdyż inaczej nie podpisałby decyzji umarzającej.

Na tym przerwano posiedzenie do dn. 9 bm.

Wyrok zapadnie w poniedziałek

Prokurator—obrońcy—oskarżony

przemawiają w procesie Starzyński-Studnicki

Drugi dzień procesu w sądzie apelacyjnym rozpoczął się od przemówienia prokuratora Missuny.

Przewód sądowy w I instancji w sprawie niniejszej wyczerpał wszystko, to, co nazywamy materiałem dowodowym — mówi prokurator. — Oskarżony w dalszym ciągu obciąża przy twierdzeniu swojej broszury.

Przechodząc do skargi apelacyjnej oskarżonego jestem zmuszony w dalszym przemówieniu powrócić do omówienia tych dowodów i przypomnieć ich wysoce sądowi, chociaż wydawało mi się, że protokół rozprawy I instancji powinien stwierdzić, że apelacja oskarżonego pozbawiona jest podstaw w tych punktach, w których usiłuje on wbrew faktycznemu stanowi rzeczy prowadzić spór.

W dalszym ciągu swego przemówienia prokurator Missuna omawia szczegółowo i zbija wszystkie tezy apelacji oskarżonego. Wreszcie omawia zeznania świadków.

Prokurator kończy swe przemówienie prosząc o zatwierdzenie wyroku sądu okręgowego, od którego odwołała się obrona i popierając w całej rozciągłości skargę apelacyjną prokuratora.

Rzecznik oskarżenia adw. Skoczyński ogranicza się do oświadczenia, iż przyłącza się do wywodów prokuratora i popiera skargę apelacyjną.

Z kolei zabiera głos obrońca adw. Zieliński polemizując z wysuniętymi przez prokuratora w stosunku do o-

skarżonego zarzutami dwulicowości i zlej woli. Wskazuje przy tym na 50-letnią działalność polityczną i publicystyczną oskarżonego, na opinie świadków, którzy mówili o nim jako o człowieku bezinteresownym, czystych pobudek i wielkiej odwagi cywilnej. Twierdzi, że Studnicki walczył nie z prez. Starzyńskim, nie z jednostką, lecz z pewnym systemem rządzenia, z monopartyjnością.

Z kolei chce składać wyjaśnienia osk. Studnicki, przewodniczący jednak tłumaczy mu, że procedura pozwala udzielić mu głosu dopiero jako ostatniemu w ostatnim słowie.

Głos zabiera obrońca adw. Chmurski, twierdząc, że Studnicki nie wysuwał żadnych zarzutów przeciwko p. Starzyńskiemu jako człowiekowi prywatnemu, lecz wystąpił przeciw niemu jako dygnitarzowi, gospodarzowi stołecznego miasta. Uważa, że zarzuty należy rozpatrywać pod kątem widzenia całej broszury, a nie jej fragmentów i wtedy ujawni się intencja jaką kierował się oskarżony.

Obrońca przechodzi kolejno wszyście 11 punktów aktu oskarżenia i stara się je obalić cytując odpowiednie ustępy z broszury p. Studnickiego. Po nieważ powołuje się przy tym na wykładki prasowe, które nie zostały dołączone do aktu sprawy, tak jakby to były dokumenty sądowe, przewodniczący zwraca mu uwagę na niedopuszczalność takiego postępowania. W pewnym momencie adw. Chmurski grozi nawet, że złoży obronę.

Następują obszernie wyjaśnienia oskarżonego Studnickiego.

Wyrok spodziewany jest w poniedziałek.

Katolicyzm i nacjonalizm

W dniu 10 maja o godz. 20-ej w sali Domu Katolickiego im. Piusa XI przy ul. Nowogrodzkiej 49, o. Jacek Woroniecki wygłosi niezmiernie interesujący odczyt na temat „Katolicyzm i nacjonalizm”.

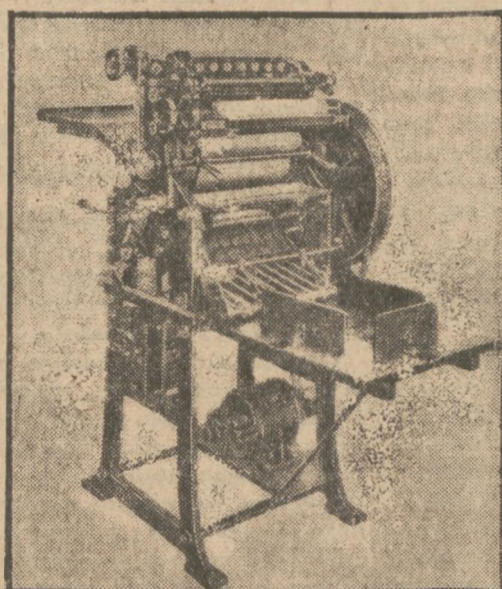
Będzie to następny z cyklu XX wieczór dyskusyjny, poświęcony zagadnieniom państwa chrześcijańskiego.

Wywiad i kontrwywiad w powstaniu styczniowym

Pod powyższym tytułem w sali Towarzystwa Historycznego na Starym Mieście, red. Michał Godlewski, autor kilku prac o wywiadzie, wygłosi odczyt.

Prelegent w interesującym odczycie opowie o powstaniu styczniowym, wywiadzie Janie Karłowicz, którego przegody i bohaterkie czyny nie były znane ogółowi.

Karłowicz, organizator policji narodowej w powstaniu styczniowym, posiadał do dyspozycji nawet laboratorium chemiczne, w którym preparowane były środki samozapalające, którymi został spalony warszawski ratusz, dla zniszczenia znajdujących się tam papierów podatkowych i policyjnych.



ZAKŁAD
TECHNICZNO-MECHANICZNY

K. RÓŻYCKI i SYN
WARSZAWA, PUŁAWSKA 12. TEL. 4.28-90

Specjalność zakładu remont i Konserwacja maszyn produkcyjno — drukarskich

systemu
SCHWARZ-PRESSE
oraz sprzedaż gotowych maszyn. Szczegóły na str. 10

MEBLE SOLIDNE NAIJTAŃSZEJ W WYTWÓRNI **ANDRZEJ MACZEK** Komplety, sztuki pojedyncze. Duży wybór dogodne warunki **CHŁODNA 36** (017)

12-letni chłopiec fałszywym oskarżycielem ojca

Do izby karnej Sądu Najwyższego wpłynął wniosek o wznowienie postępowania karnego w sprawie Antoniego Żyżyńskiego, skazanego na sześć lat więzienia za fałszerstwo pieniędzy.

Dawid Zajde chcąc się zemścić na Antonim Żyżyńskim doniósł policji, że ten fałszuje pieniądze i że dnia 8 grudnia 1935 roku dokonają obaj transakcji, przy której można będzie złapać ich obu. Opierając się na tych „poufnych” wiadomościach wydział śledczy aresztował Żyżyńskiego. Na rozprawie w sądzie okręgowym okazało się, że najbardziej obciążające zeznania złożył przeciw Żyżyńskiemu... jego syn, 12-letni chłopiec.

Na podstawie tych zeznań sądy trzech instancji skazały Żyżyńskiego na 6 lat więzienia.

Dopiero później okazało się, że chłopiec „nie było” jak zeznał policjanci, ale „surowo żądano od niego zeznania prawdy”. Tak się też stało, że chłopiec opowiadał i na policji i przed sądem fantastyczne historie, którym nawet przeczyły zeznania innych świadków, byleby tylko „rato-

wać”, jak mu wmówiono, ojca przed więzieniem. Chłopiec przyznał się, że w urzędzie śledczym nie mówił nic z tych rzeczy, które mu przypisywano, a protokół jest zmyślony przez policję, która chciała sobie uprościć dochodzenie winy.

Poza tym znaleźli się świadkowie,

k którzy stwierdzili, że Dawid Zajde żądał od Żyżyńskiego 3—4 tysięcy złotych za złożenie „lanych” zeznań.

Wobec tego obrońca złożył skargę do Sądu Najwyższego o przeprowadzenie ponownego dochodzenia i uchylenie skazującego wyroku sądu apelacyjnego.

Nie będzie już rozbijał Groźny włamywacz i bandyta pojechał do Berezy

W każdej gromadzie ludzkiej, w każdej sferze znajdują się mniej lub więcej wybitne jednostki, bardziej ruchliwe i znane. Ma takich i świat przestępczy. Słynny kaszlarz „Szpicbródka” dawał o sobie znać nie tylko swojej sferze. Znał go wszyscy. Przebywa obecnie w więzieniu.

„Szpicbródka” miał przyjaciela Marka Zienkiewicza. Jeśli chodzi o świat

przestępczy, to Zienkiewicz jest tam uważany za osobnika „o wyższej wartości”. Zienkiewicz zażywał zresztą prócz tego sławy solidnego obywatela i w społeczności przestępczej. Był przez jakiś czas właścicielem restauracji przy ulicy Widok, będąc jednocześnie czynnym w świecie podziemi.

Zienkiewicz był kaszlarzem, chociaż nie gardził i innego rodzaju wyprawami zbrodnymi, a nawet rozbójem i bandytyzmem. Główna była w swoim czasie krwawa walka jednej z szajek bandyckich z policją w alei Szucha, gdzie ciężko postrzelony został wywiadowca policji Dobrzyński. W walce tej brał udział Zienkiewicz wspólnie z kompanem swoim Danarzewskim.

Jest to niezwykle sprytny włamywacz. Toteż nie łatwo jest dowiedzieć mu winy. Ponieważ jednak Zienkiewicz zagrażał bezpieczeństwu publicz-

nemu, stojąc za kulisami działalności wielu szajek zbrodniczych i rozbójniczych, nazwisko jego znalazło się niedawno na podanej oficjalnie liście zamkniętych w Berezie przestępców.

ZMYWACZ
MLECZKO
KREM
PUDER

Juventa

TO OSTATNI WYRAZ
NOWOCZESNEJ KOSMETYKI
ZAPĘWNIĄJĄ PIĘKNĄ
MŁODOŚĆ, POWODZENIE
PARF. d'ORIENT
S.A. WARSZAWA
(120)

Fortuna łupem złodzieja Nic nie uszczęści przed „szczurem” hotelowym

W jednym z hoteli w Brukseli dokonano olbrzymiej kradzieży, której ofiarą padł kupiec brylantów Markus Banengel.

W toku różnych transakcji p. Banen-

gel wstąpił do hotelu i złożył zaopatrzone sumy do neseseru zaopatrzonego w skomplikowany zamek, po czym oddał się do pokoju na parę minut. Przez ten czas niezauważony szczur hotelowy zdążył dobrać się do zamkniętego numeru i otworzywszy kunsztowny zamek bez uszkodzenia, zabrał całą zawartość neseseru. Obłowił się nieźle, albowiem łupem jego stało się 450 banknotów 1.000-markowych, 60 guldenów holenderskich, 148 banknotów po 1.000 guld. hol. oraz trzy paczki zawierające łącznie 216 banknotów po 100 funtów angielskich.

Likwidacja straganów na bazarach

Wydział przemysłowy zarządu miejskiego rozpoczął lustrację bazarów prywatnych w Warszawie.

Ostatnio dokonano lustracji bazaru przy ul. Twardej 1. Podczas tych lustracji sprawdza się, czy stragany odpowiadają przepisom, czy ilość miejsc odpowiada wydanej koncesji itd.

W wielu wypadkach część straganów będzie usunięta. Wprawdzie porządek na bazarach należy do zagadnień wyjątkowo poważnych, jednak, jak to podkreślają organizacje drobnohandlowe, usuwanie straganów nie jest środkiem celowym, bowiem powiększa tylko niedogodność.

Uczczenie twórczości Zdzisława Kleszczyńskiego

Jużniejszy „poniedziałek” Twa Literatów i Dziennikarzy w Simie poświęcony będzie przedmiotem zgastemu pocie, powieściopisarzowi i felietoniście Zdzisławowi Kleszczyńskiemu.

Wielostronna i bogata twórczość tego pisarza zobrazowana będzie w syntetycznym ujęciu przez pp. Antoniego Bogusława, Wacława Grubińskiego i Leona Chrzanowskiego. Mówić będą o Kleszczyńskim jako o pocie, powieściopisarzu i jako felietoniście.

Fragmenty literackie z twórczości Kleszczyńskiego podane będą w interpretacji wybitnych artystów-recytatorów, pp. Celinę Szpakowskiej, Janę Kochanowicz i Artura Kwiatkowskiego. Deklamować będą m. in. konkursowe utwory Kleszczyńskiego „Księża”, „Nowy Rok”, „Rok 1920” i kilka innych.

Pogoda

Dziś pogoda o zachmurzeniu zmiennej z przelotnymi opadami. Nieco chłodniej (temperatura dniem do 10 st.), silne i porywiste wiatry zachodnie i północno-zachodnie.

Miała tak duże wydatki że „musiała” kraść

Przed sądem okręgowym odpowiadał Władysław i Zygmunt Rosochowie oraz matka ich Małgorzata, oskarżeni o to, że Aleksandrowi Kurowskiemu wykradli systematycznie około 13.000 zł.

Według aktu oskarżenia sprawa przedstawia się następująco: Kurowski, właściciel dużej piekarni w Warszawie przyjął do służby Rosochowia i dopiero po długim czasie zauważył brak pieniędzy. Jednocześnie stwier-

dził, że Rosochowa ze swoich skromnych zarobków kupiła jednemu synowi motocykl, drugiemu sklep z owocami i w ogóle — wydaje dużo pieniędzy. To zmusiło go do skontrolowania kasy, gdzie stwierdził poważne braki.

Oskarżona o kradzież Rosochowa tłumaczyła się, że miała duże wydatki, bo np. kochankowi swojemu musiała dać 500 zł „na odczepne”, poza tym dużo kosztowali ją synowie. Rosochowie — nie przyznają się do winy, twierdząc, że z matką utrzymywali bardzo luźny kontakt, a oskarżenie jest dowodem jeszcze jednej złośliwości Kurowskiego, który w ten sposób chciał się pozbyć ich matki.

Złodziej przy kierownicy Dramatyczny pościg przez miasto

Z postoju na ulicy Rymarskiej zginęła taksówka w chwili gdy szofer na chwilę się oddalił. Właściciel taksówki Władysław Madry zawiadomił o kradzieży policję, która zajęła się jej odszukiwaniem.

Nazajutrz taksówkę zauważono na postoju przy zbiegu ulic Miodowej i Krakowskiego Przedmieścia. Złodziej siedzący przy kierownicy zorientował się w sytuacji i puścił w ruch motor. Nastąpił pościg, który trwał na przestrzeni Warszawy aż do Mokotowa. Tam dopiero taksówkę dopędzono i zatrzymano.

Przy kierownicy siedział brat dozorca domu przy ul. Rymarskiej 8 Ta deusz Bąk, również tam zamieszkały. On to był sprawcą kradzieży taksówki. Złodzieja samochodowego osadzono w areszcie.

3.000 zastawów będzie sprzedanych od młotka

W Lombardzie Miejskim wyznaczono termin wiosennej licytacji niewypukionych zastawów.

Z młotka sprzedanych będzie blisko 3.000 rozmaitych przedmiotów. Większość stanowi zastawiona garderoba.

Nie tłucze szkła na drogach

Większość wypadków uszkodzenia opon powstaje wskutek przecięcia ich przez szkło, rozrzucone po szosach.

Wskazane jest wydanie zarządzenia ustalającego, że winni tłuczenia szkła na drogach (woźnice po wypróżnieniu alkoholu z butelek, względnie dzieci, rzucające całe butelki na jezdnię), będą surowo karani.

Nowe przepisy o totalizatorze

Wczorajszy Dziennik Ustaw przynosi nowe rozporządzenie Min. Roln. w sprawie zmiany rozporz. o totalizatorze.

Nowe przepisy określają dokładnie jakie stawki mogą być przyjmowane, na jaką ilość koni. Wprowadza się wzajemne zakłady graczy itd. Prócz tego wyjaśnia się w jakich wypadkach musi być zwrócona stawka graczuemu itd.

Nowe przepisy już weszły od wczoraj w życie i muszą być stosowane.

Nie udało się „zwędzić” 3.000 zł Goniec obrabował sam siebie

Goniec większego mechanicznego warsztatu ślusarskiego Gutmana Szulim Szpilman otrzymał 3000 zł w celu wpłacenia w jednej z instytucji finansowych. W dwie godziny potem Szpilman wrócił do szefa zaaferowany i pokazując podartą kieszeń zameldował, że na ulicy Fredry złodzieje skradli mu całą gotówkę. Szpilman bronił się, ale uległ przeważającej sile bandytów, których miało być kilku.

O napadzie zawiadomiono policję, która wszczęła dochodzenie ustalając

że kieszeń podarto wcale nie po złodziejsku. Przyciśnięty do muru Szpilman popłatał się w zeznaniach i ostatecznie wyszło na to, że to on sam podał sobie kieszeń, pieniądze zaś ukrył. Niefortunnego symulanta osadzono w areszcie.

Akcja sanitarna trwa w dalszym ciągu

Jak dowiadujemy się, prowadzona przez starostwa grodzkie akcja sanitarna — porządkowa trwać ma dłuższy czas.

Komisje będą czynne codziennie. W poszczególnych starostwach wyznaczone będą dni specjalnie wzmocnionej akcji, podczas której sądy administracyjne będą czynne przez cały dzień. Winni są doprowadzani przez policję i natychmiast karani. Akcja ma na celu ostateczne uporządkowanie handlu spożywczego i podwórz.

Uśmiechy i łzy Warszawy

Warszawa się rozrasta obejmując coraz więcej wolnej przestrzeni, na której buduje się domy. Czyni to w

niektórych miejscach stolicę podobną do wsi. Są przecież takie ulice w Warszawie, na których pasą się krowy, kozy i kozy. Ot choćby ulica na Kole, nosząca symboliczną nazwę Magistrackiej. Bo że krowy pasą się na Włocławskiej, to jest zrozumiałe, ale żeby na Magistrackiej... Toteż postanowiono pastwiska odsunąć od najbliższego domostwa

CO NAJMNIEJ O 300 METRÓW.

Na pierwszy ogień poszła Saska Kępa. Krowy mogą sobie tylko z daleka popatrzeć na Warszawę i chociaż będą dalej skubały miejską trawkę stolicy, to jednak zdala od domów. Prestiż miasta musi być utrzymany.

Jest wprawdzie wiele innych placów warszawskich, które prestiż mocno podrywają, ale na to zdaje się nie ma na razie sposobu. Choćby zamilowanie osobliwego rodzaju sportowców, do cudzych rowerów. Wystarczy zostawić rower na jedną minutę bez opieki, a już znajdzie się nań amator. Teraz cykliści taszczą rowery na schody gdy wypadnie im (cyklistom nie rowerom) znaleźć się gdzieś na piętrze. Tak właśnie zrobił Michał Wójcik zanosząc rower na schody domu Bielańska 23. Na pół minuty wszedł tylko do jakiejś firmy, gdy znalazł się Henryk Błaszczak, który wsiadł na siodełko jak na swoje i

ZJECHAŁ PO SCHODACH

na złamanie karku. Karku nie złamał, jednak Wójcik dogonił go na ulicy i złapał.

Nie zawsze złodzieje dają się złapać. Czasami uciekają się nawet do bezczelnych wprost podstępów. Ekspedientka sklepu obuwniczego przy ul. Solnej 14 wygrzewała się na słońcu, stojąc w otwartych drzwiach i oczekując na klientów, którzy też wnet się pojawili. Jeden z nich znalazł pod bukiem ekspedientki monetę. Znalazł ją demonstracyjnie robiąc minę jak gdyby to ekspedientce moneta wypadła z kieszeni. Panna

ZAŻAŁA ZWROTU MONETY.

Znalazca jął się z ekspedientką przekomarzać oddalając się od drzwi sklepu na taką odległość, żeby mogli doń wejść jego współnicy. Po chwili znalazła oddała pannę monetę, ale przez ten czas zginęło ze sklepu 23 pary obuwia. Za 50 groszy tyle par obuwia to bajecznie tanio.

Jak to tanioczą czasami drogo kosztuje. Oszczędność też nie zawsze popłaca. Portier restauracji „Żywiec” Franciszek Słomski, chcąc właścicielem i sobie zaoszczędzić czasu, zamiast na śmietnik wyrzucił ogryzione przez gości kości

WPROST NA CHODNIK.

Tak jak to się robi na peryferiach brudnych miasteczek prowincjonalnych. A tu tymczasem przechodził Stanisław Taczanowski nadeptał na kość, poślizgnął się i upadł tłukąc sobie czoło. Wywołało to zbiegowisko publiczne, zjawił się policjant, narodził się protokół i Słomski otrzymał w prezencie 7 dni bezwzględnej kozy, a starszościński. Tak więc obuwie na Solnej jest bardzo tanie, zaś kości na Marszałkowskiej — bardzo drogie.

I. I.

FUTRA A. SCHOLL WARSZAWA
Marszałkowska 124
POZNAN
Plac Wolności 8
(t 14)

WIELKI WYBÓR
CENY NISKIE

MEBLE Władysław Luks
W-wa, Al. Jerozolimskie 7 Złota 40
(036)

Przyślij próbkę pisma, datę urodzenia Poznaj swoje przeznaczenie Pani In-Tao odpowiada naszym czytelnikom

Kto chce poznać swoje wartości i uzdolnienia na podstawie analizy grafologicznej lub astrologicznej niech przyśle pod adresem naszej Redakcji z zaznaczeniem „IN-TAO“ próbkę swego pisma, względnie dokładną datę urodzenia załączając na koszty 50 groszy w znaczkach pocztowych.

Dla prenumeratorów naszych uzyskaliśmy również zniżkę 50 proc. za wizyty osobiste u p. IN-TAO (za okazaniem kwitu za prenumeratę za m-c bieżący).

Pani IN-TAO przyjmuje przy ul. Wspólnej 12 m. 18 od 10 rano do 14 i od 16—18.

Odpowiedzi

„Z-02“. Typ Barana. Pismo Pana mówi o dużej intuicji i nawet zdolnościach przewidywania. Usposobienie ma Pan hojne ale bardzo nieścisłe i zmienne, również wahania między optymizmem a pesymizmem. Listopad tego roku przyniesie

Panu dobre zmiany tak materialne jak i uczuciowe. W przyszłości dużo czasu spędzi Pan za granicą. Wyczuwam

w Panu zainteresowania filozoficzne, radzę więcej czasu temu poświęcić da to panu wiele radości i spokoju.

6.15 24.00 RADIO

NIEDZIELA, 8.5.1938 R.

WARSZAWA I.

8.00 „Ave Maria“; 8.05 Dziennik poranny; 8.15 Audycja dla wsi; 9.00 Transmisja nabożeństwa z Jasnej Góry; 10.30 Płyty; 11.30 Pamiątki polskie w Dreźnie — reportaż; 11.57 Sygnał czasu; 12.05 W. A. Mozart: Requiem; 15.00 Przegląd kulturalny; 15.10 „Pałace i budowle“ fragment z „Pamiętnik Sopotu“; 15.30 Muzyka obładowa; 14.45 Audycja dla wsi; 15.45 Audycja dla dzieci; 16.05 Koncert solistów; 16.45 „Co będziemy nosili w lecie“; 17.00 Koncert rozrywkowy; 19.00 „Kapelusz słomkowy“ wokal; 19.40 sygnali wirtuoz; 20.40 Przegląd polityczny; 20.50 Dziennik wieczorny; 21.00 Wiadomości sportowe; 21.15 „Kapelusz słomkowy“ cz. II; 22.05 Opowieść o Wagnerze; 22.50 Ostatnie wiad. dziennika wieczornego.

WARSZAWA II.

14.45 „Lucja z Lammermoor“ opera; 16.05 Felieton aktualny; 16.15 Zespół salonowy Wiesława Wilkosa; 22.00 Muzyka taneczna polskich kompozytorów; 22.55 Muzyka taneczna.

NAJCIĘKAWSZE AUDYCJE ZAGRANICZNE:
16.00 Mediolan „Napój miłosny“ opera Donizettiego (tr. z Włocławka);
20.00 Bruksela flam. „Mikado“ opera Sullivan; 20.30 Strasburg „Ruth“ oratorium Francka.

21.30 Droitwich „Noce nad Mississipi“ — pieśń muzyka.

PONIEDZIAŁEK, 9.5.1938 R.

WARSZAWA I.

6.15 „Kiedy ranne wstają zorze“; 6.20 Gimnastyka; 6.40 Płyty; 7.00 Dziennik poranny; 7.15 Płyty; 8.00 Audycja dla szkół; 11.40 Drobne warsztaty wytwórcze; 11.57 Sygnał czasu; 12.05 Audycja południowa 15.30 ju; 16.15 Koncert; 16.50 Pogadanka aktualna; 17.00 Pierwsza transatlantycka transmisja radiowa — odczyt; 17.15 Pogadanka sportowa; 18.10 Płyty; 18.35 Audycja dla wsi; 19.00 Audycja junackich hufców pracy; 19.50 Dyskusja; 20.00 „O zwalczaniu zbrodni“; 19.50 Pogadanka aktualna; 20.00 Koncert rozrywkowy; 21.00 Nowości literackie; 22.00 Koncert symfoniczny; 22.50 Ostatnie wiadomości.

WARSZAWA II.

15.00 Dawne formy taneczne w muzyce różnych epok; 14.00 Parę informacji; 14.10 Płyty; 15.00 Z polnocy na południe Warszawy — pogadanka; 15.15 Wiad. sportowe; 15.20 Orkiestra salonowa; 18.20 Koncert solistów; 18.45 Muzyka taneczna; 19.35 Życie kulturalne stolicy; 22.00 Reportaż; 22.50 Muzyka taneczna.

NAJCIĘKAWSZE AUDYCJE ZAGRANICZNE:
15.45 M. Ostrawa. Pogadanka medyczna w języku polskim.
20.00 Bruksela flam. Koncert orkiestry symfonicznej.
20.10 Kopenhaga. Koncert symfoniczny.
20.30 Radio Paris. „Flet czarodziejski“ — opera Mozarta.
20.50 Lyon. Koncert symfoniczny.
21.05 Londyn Reg. „Elektra“ opera R. Straussa (tr. z Opery).
21.00 Mediolan. Koncert symfoniczny.
21.15 Rzym „Simon Boccanegra“ — opera Verdiego (tr. z Florencji).

WTOREK, 10.5.1938 R.

WARSZAWA I.

6.15 „Kiedy ranne wstają zorze“; 6.20 Gimnastyka; 6.40 Płyty; 7.00 Dziennik poranny; 7.15 Płyty; 8.00 Audycja dla szkół; 11.40 Audycja dla poborowych; 11.57 Sygnał czasu; 12.05 Audycja południowa 15.30 Wiad. gospodarcze; 15.45 „Zagadki muzyczne“ audycja dla dzieci; 16.05 Przegląd aktualności finansowo gospodarczych; 16.15 Koncert; 17.00 „Przedzój śniadecki“; 17.10 Mickiewicz i Maryja w Bolscienkach; 17.30 Polskie pieśni o wielość i miłość; 18.00 Miedzi w Polsce — pogadanka; 18.10 Wiad. sportowe; 18.20 Skrzynka techniczna; 18.45 Audycja dla wsi; 19.10 „Powieść czy reportaż“; 19.40 Pogadanka aktualna; 19.50 „Kalejdoskop“; 20.45 Dziennik wieczorny; 20.55 Pogadanka aktualna; 21.00 Koncert symfoniczny; 22.00 Muzyka taneczna; 22.50 Ostatnie wiad. dziennika wieczornego.

WARSZAWA II.

15.00 Płyty; 14.00 Parę informacji; 14.10 Muzyka taneczna; 15.00 Pogadanka aktualna; 15.10 Wiad. sportowe; 15.15 Zespół salonowy 18.00 Formy i rodzaje twórczości wielkich kompozytorów; 19.00 Płyty; 22.00 „Wspomnienia o katarzynie“; 22.15 Płyty; 22.50 Współczesna muzyka francuska.

NAJCIĘKAWSZE AUDYCJE ZAGRANICZNE:
19.30 Sztokholm. „Od Rose Marie do Senority“ — popołudniowy koncert Filharmonii.
20.00 Lipsk. „Bal w operze“ operetka Heubergera.
20.00 Sztutgart. Wieczór pośw. twórczości Audia.
21.00 Poste Parisien. „Córka pani Angot“ opera komedia Lecoqua.
21.00 Mediolan. „Debora i Joel“ dramat biblijny Pizzettiego.
21.10 Praga. Koncert galowy z ok. rumuńskiego święta narodowego.

TEATR, MUZYKA, KINO

WIELKI: Występy baletu reprezentacyjnego.
NARODOWY: „Cyrano de Bergerac“ Ro-standa w reżyserii i z udziałem Jerzego Leszczyńskiego.
O godz. 4 p. p. „Dar poranka“.
POLSKI: „Cezar i człowiek“ A. Nowaczyńskiego.
O godz. 5 p. p. „Pygmalion“.
LETNI: „Dama od Maksyma“ w reż. Nie-ławowicza z Mira Zimińska, Zniczem i Grabowskim.
Godz. 12 „Przyjaciel wesołego diabła“, godz. 4 p. p. „Dama od Maksyma“.
NOWY: Po południu i wieczorem „Ser-ge“ Bernsteina w reżyserii St. Wysockiej.
MAŁY: Komedja Mauriac’a „Asmodeusz“ w reżyserii i z udziałem Marii Przybyłko-Polickiej.
ATENEUM: Codziennie „Szóstą piętro“ w reż. Perzanowskiej z Jaraczem na czele zespołu.
MALICKIE: Po południu i wieczorem „Jastrząb wśród gołębi“ A. Horta.
KAMERALNY: Codziennie „Niemiłostka“ WIELKA REWIA: „Dudek“ z Fortnerem.
MALE QUI PRO QUO: Rewia „Skąd swąd

CAFÉ CLUB: Szopka polityczna.
INSTITUT REDUTY (Kopernika 34-40): K-media Cwojdzkiego „Teoria Einsteina“.
ROSTYJSKIE STUDIO DRAMATYCZNE: „B-za“ Ostrowskiego.
TEATR 8.15: „Kryśka leśniczanka“.
FILHARMONIA: Dział odświeżenia się pora- nok na którym pod dyktando Kazimierza Wilkomirskiego wykonano będzie: „Niedokon- czona“ symfonia Schuberla, „Romeo i Julia“ Melcera, który odzwierciedla Wera Neumark Czajkowskiego. Koncert fortepianowy c-moll Poza tym pod dyktando prof. Stanisława Ka- zura, orkiestra, chór i soliści wykonają cie- kawie dzieło kompozytorki włoskiej Elzbie- ty Oddone nt. „Madia“ („Błogosławieństwo chłoba“).
KONSERWATORIUM: W poniedziałek wie- cór piosenki francuskiej. Program zawiera pie- śni Bordes, Caplet, Debussy’ego Faure Ra- vela i innych wykonają: Jadwiga Radwan- Mińska sopran i Włodzimierz Perzanow- ski. Akompaniują Ignacy Rosenbaum.
We wtorek wystąpi z recitalem znana i zeszłorocznego koncertu pianistka polska z Wrocławia Iza Ostoja-Ostaszewska. Arty- sta wykona utwory Bacha, Beethovena, Chop- ina, Paderewskiego, Brzozzkiego i Szyma- nowskiego.

Kina oznaczone gwiazdką rozpoczynają se- ansy o godz. 5-6j. Pozostałe o godz. 7-8j.

KINO ZEROEKRANOWE.

ATLANTIC (Chmielna 33): „Nancy Steele zginiła“.
BALTIA (Chmielna 7): „Pani Walewska“.
CAPITOL (Marszałkowska 125): „Wrzes-“.
CASINO (Nowy świat 50): „Przygoda pod Paryżem“.
COLOSSEUM (Nowy świat 17): „Mocni u-“.
STYLWY (Marszałkowska 112): „Złoty-“.
EUROPA (Nowy świat 65): „Obcym-“.
IMPERIAL (Marszałkowska 56): „Płynne-“.
PALLADIUM (Złota 7): „Pensionarka“.
PAN (Nowy świat 46): „Za zasłoną“.
RIALTO (Jasna 5): „Świat młodych“.
ROMA (Nowogrodzka 49): „Za cudzo-“.
STYLWY (Marszałkowska 112): „Złoty-“.
STUDIO (Chmielna 7): „Szalone Claude-“.
ŚWIATOWID (Marszałkowska 111): „Złoty-“.
VICTORIA (Marszałkowska 106): „Kobiety-“.

ITALIA (Wolska 52): „Gdy kwitną bry-“.
JURATA (Krakowska Przedmieście 66): „Skłamałam“.
KOMETA (Chłodna 49): „Czar cyganerii“.
KINO PARAFII ŚW. ANDRZEJA: „Barbara Radziwiłłówna“.
MAJESTIC (Nowy świat 65): „Znachor“.
MARS (Pl. Inwalidów): „Dziwczęta Nowolipki“.
MASKA (Leszno 75): „Czarownica z salem“.
METRO (Smolna 15): „Dzieci ulicy“ i „Nie-“.
MEWA (Hoża 38): „Cienie przeszłości“.
MIEJSKI (Hipopota 5): „Hiszpań-“.
MUCHA (Długa 10): „2 dni w raju“ i „Kole-“.

NOVA TOMBOLA (Marszałkowska 34): „Mo-“.
PRASKIE OKO (Zygmuntońska 18): „Ma-“.
POPULARNY (Zamojskiego 20): „Yoshi-“.
PRAGA (Targowa 71): „Wieża królewska“.
RAJ (Czerwinska 191): „San Francisco“.
RENA (Długa 7): „Ordynat Michorowski“.
ROXY (Wolska 14): „Robert Bertrand“.
RIWIERA (Leszno 2): „Bunt żaleg“ i „do-“.
SOKOL (Marszałkowska 69): „Jęz-“.
SOROKA (Kraska 34): „Dorożkarz Nr 15“.
SWIAT (Susima 4): „Strzelec z Bongali“.
SYRENA (Inżynierska 7): „Zbieg z San-“.
ŚWIAT (Nowy świat 17): „Romantyczny mi-“.
TON (Puławska 70): „Tędrówka“ i „Ordy-“.
TRIANTON (Sienkiewicza 8): „Panna Mania“.
UCIECHA (Złota 72): „Królowa przedmie-“.
UNIA (Długa 7): „O czym marzą kobiety“.
WANDA (Mokotowska 75): „Życie ulicy“.

Informacje o filmach dozwolonych dla młodzieży — telefon 7-11-25.

W poniedziałek wszyscy do Włocławka Pierwszy występ Józefina Baker

Zapowiedź pierwszego występu słynnej „czekoladowej“ gwiazdy Józefiny Baker w teatrze Wielka Rewia zelektryzowała całe miasto. Józefina Baker jest od paru dni przedmiotem rozmów najszerzej sfer publiczności, która pragnęła zobaczyć na scenie głośną interpretatorkę charlestona i „J’ai deux amours“. Józefina to dzisiaj nie tylko żywiołowa i egzotyczna tancerka, to także subtelna i odtwórczyni sentymentalnych piosenek — skala tej niezrównanej artystki jest olbrzymia: od dzikiej Cu-

curachy do wiedeńskiego walcia, od zawrotnej akrobatyki do pieśni dramatycznej. Niełatwo więc w Warsza- wie występy „boskiej“ Józefiny za- chwyca wszystkich, tym bardziej, że program przedstawienia zawiera wje- śne sensacji w wykonaniu wielkiego ze- społu oraz własnej orkiestry jazzo- wej, która grać będzie na scenie. Co- dziennie dwa przedstawienia: 7.45 i 10 wiecej.
Bilety od 1.70 do 10 złotych już rozchwytywane w kasie teatru Wiek- ka Rewia i w Orbisie.

Valentine Williams

ZA ŻÓŁTYMI DRZWIAMI

Przekład autoryzowany z angielskiego
KAROLINY CZETWERTYŃSKIEJ

STRESZCZENIE POZATKU POWIEŚCI:

Alina Imasmore odwiedza swego przyjaciela Barry Sweta’a. Nie wie, że człowiek ten jeszcze dziś umrze.
W domu Rossway’ów panuje dziwny nastrój. Rodney podej- rzuwa swą żonę Gorry, że zdradza swego męża Sholla, przebywającego w Afryce, właśnie z Barrym Swetą.
Alina i lady Julia Rossway wracają z przyjęcia na królewskim dworze.
Późną nocą, po obowiązkowej fotografii, Alina przypomina sobie, że obiecała Barry’emu pokazać mu się w dworskiej su- kni. Wstępuje więc doń na chwilę.
Przy drzwiach mieszkania Barry’ego Alina robi straszne od- krycie. Z żółtych drzwi syci się struga krwi, zalane czoło schodzi. Za wyważonymi drzwiami, Rodney Rossway, który przypadkowo znalazł się na miejscu, dokonuje strasznego odkrycia...

Równocześnie z mieszkania naprzeciwko odcz- wał się krzykliwy głos kobiety:

— Ludziom po nocy spać nie dają, włóczą, cho- lery!

Rodney podbiegł z zemdloną na rękę do kranu przy ścianie stajni. Jedną ręką podtrzymywał Alinę, drugą maczał chusteczkę w zimnej wodzie i przecie- rał nią czoło dziewczyny. Orzeźwiona, otworzyła oczy, wyrwała mu się z ramion i oparła o bramę ga- rażu:

— Nie wiem, co się mi stało — szepnęła jakby tłu- macząc się — tak się czułam nieswojo...

— Za chwilę wróci samochód i zawiezie cię do do- mu — rzekł Rodney patrząc na nią troskliwie.

Położyła mu rękę na ramieniu:

— Rod — rzekła z powagą — czuję się na siłach usłyszeć całą prawdę, powiedz mi szczerze, co się stało Barry’emu?

Rodney westchnął głęboko.

— Barry odebrał sobie życie.

— W jaki sposób?

— Tego nie wiem. Ma na szyi głęboką ranę.

— Oh, Rod — nie przypuszczasz, że podciął sobie gardło?

— Zastrzelił się. Jeszcze ma rewolwer w rękę.

— Strzelił do siebie?!

Patrzała na towarzysza szeroko rozwartymi o- czyma.

— Ja nie słyszałam żadnego strzału.

— Zabił się pewno przed twoim przyjściem.

— W takim razie kto zgasił światło w chwili, gdy dzwoniłam?

— Czy ktoś gasił światło?

— Wyraźnie słyszałam czyjeś kroki w mieszka- niu.

Spojrzał na nią niedowierzająco. Ona patrzała przed siebie. Żółte drzwi mieszkania Barry’ego błyszczały w świetle latarni. Szereg ciemnych okien zdawał się ukrywać głęboką tajemnicę.

Nagle wyrwał jej się okrzyk:

— Rod, czy widziałeś?

Powiodł wzrokiem w kierunku jej spojrzenia, lecz widział tylko przed sobą szerokie zabudowania to- nące w ciży bezgwiezdnej nocy.

— Ktoś wyszedł przed chwilą z mieszkania Bar- ry’ego.

— Śnisz chyba, tam nie ma nikogo, oprócz Bar-

ry’ego, który już nie żyje. A oprócz głównych drzwi nie ma innego wyjścia.

— Powiadam ci, że go widziałam tak wyraźnie, jak ciebie tutaj. Przemknął się, jak królik do nory. Widziałam go doskonale w świetnym kręgu pod latarnią.

Rodney postąpił parę kroków i wyteżył wzrok.

— Nikogo nie widzę mógłby to być jeden z szo- ferów, ale jeżeli wyszedł, widzieliśmy jak wcho- dził. Jak ten człowiek wyglądał?

— Nie widziałam jego twarzy. Nawet nie wiem, czy to był mężczyzna. Zauważyłam tylko jasną czapkę i ciemne palto.

— A co się z nim stało? — zapytał Rodney sce- ptycznie.

— Tego ci nie mogę powiedzieć. Ulotnił się. Był przed chwilą i znikł.

Nagle smuga świetlna rozjaśniła całą ulicę. Nad- jeżdżał Rolls.

— Pewnie doktor — rzekł Rodney, a ty jak się czujesz?

Wziął ją pod rękę. Podeszli do domu, przed którym stanął samochód. Właśnie wysiadł doktor. Zwrócił się od razu do Rodney’a:

— Przykra sprawa — rzekł potrzęsając gło- wą. — Przez rogowe okulary przyglądał się bacznie wykwinnej i tak niestosownej w tej chwili toale- cie Aliny.

— Szofer mi powiedział, że pan Sweta nie żyje.

— Tak mi się wydaje — odrzekł Rod krótko.

— I pan był pierwszym świadkiem?

— Tak, towarzyszyłem pannie Innesmore, która chciała mu pokazać swój dworski strój. Wie pan, że leżał z powodu wypadku z nogą.

(Dalszy ciąg nastąpi)

Na ringach boiskach i torach

Mecze o puchar Davisa

W drugim dniu meczu tenisowego o puchar Davisa pomiędzy Włochami i Irlandią, para włoska Taroni — Quintavalle pokonała parę Irlandzką Rogers — Mc Veagh 6:3, 4:6, 6:1, 6:2 i prowadzi 2:1 w ogólnej punktacji meczu.

W Zagrzebiu rozpoczął się mecz tenisowy o puchar Davisa pomiędzy Czechosłowacją i Jugosławią. Po pierwszym dniu stan meczu jest nierozstrzygnięty 1:1.

Puncce pokonał Hechta 7:5, 6:3, 6:3, a Henzel wygrał z Paladą 6:2, 6:1, 6:1.

Nowiny i nowinki

LEWIS NOKAUTUJE MARTINEZA

W Minneapolis odbył się mecz bokserki o mistrzostwo świata w wadze półciężkiej. W meczu tym obrońca tytułu John Lewis nokautował w 4 rundzie meksykańczyka Emilio Martinez.

OBOZ YMCA

Prace przy budowie stałego obozu polskiej YMCA „Wiołczy” w Szwajcarii Kaspiskiej postępują szybko naprzód. Budynki ambulanse, świetlice i mieszkalne zostały wykończone a obecnie urządzana jest instalacja motoru ropnego do elektrycznego oświetlenia. Jednocześnie prowadzone są prace przy boiskach sportowych.

Oboz uruchomiony zostanie w dn. 30 maja. W dniu tym pojedzie do „Wiołczy” 150 robotników z całej Polski, w tym większe grupy z Warszawy, Śląska i Gdyni.

SZERMIERCZE MISTRZOSTWA PAN

Szermiercze mistrzostwa Polski w konkurencji pań odbędą się w Rybniku na ślasku w dniach 7—8 maja.

Warto zaznaczyć, że Rybnik jest obecnie najwyżej położoną placówką szermierki kobiecej na ślasku.

BIEG O PUCHAR „POLONII”

Tradycyjny bieg na przełaj o puchar wydawnictwa „Polonia” odbędzie się 8 maja w Katowicach.

W biegu wezmą udział członkowie biegacze nasi z Nojima, Wirksiem i Nowackim na czołwie. Zdobywcą pucharu w ubr. był Noji.

Bieg powyższy odbędzie się w ramach zawodów lekkoatletycznych pomiędzy katowicką Pogonią a Cracovią, w których m. in. wystąpią: tyczkarz Sznajder, orex Sölden i Gernuszewski.

750.000 LIRÓW ZA DWA MECZE

Sportsmen włoski Belgeri powrócił z podróży do Ameryki Południowej i oświadczył o gotowości zorganizowania tournée piłkarskiej drużyny włoskiej w Ameryce Połudn.

Wiola mieliby rozegrać dwa mecze — w Brazylii w Montevideo i Buenos Aires. Mecze miałyby się odbyć w połowie bież. roku. Drużyna włoska miałaby otrzymać sumę 750.000 lirów.

AIS SZKOŁI NARYBEK

Sekcja tenisowa AIS prowadzić będzie w b. sezonie prace w kierunku systematycznego szkolenia młodych sił.

Sekcja organizuje kursy dla początkujących i zaprowadzi racjonalne treningi dla zaawansowanych.

Oplaty od gry zostały znacznie obniżone i wynoszą za godzinę 60 gr w godzinach przedpołudniowych, 1 zł po południu wraz z piłkami. Nadto sekcja wystarała się dla graczy o zniżki na sprzęt i ubiór w sportowych firmach warszawskich.

REPREZENTACJA AMERYKI ŚRODKOWEJ

W mistrzostwach piłkarskich świata, jakie rozegrano będą w rb. we Francji, Ameryka środkowa reprezentowana będzie przez drużynę Kuby.

WILLS-MODY ZNÓW NA WIDOWNI

światna tenisistka amerykańska Helene Wills-Moody przybyła do Londynu. Dawna mistrzyni świata walczyć będzie w reprezentacji Stanów Zjednoczonych przeciwko Anglii o puchar Wightmana, rozgrywany w konkurencji kobiecej.

Najlepsi Irlandczycy w Polsce

Większość zawodników stanowią zawodowcy

Reprezentacja piłkarska Irlandii, która 22 bm. gra w Warszawie, rozegrała dotąd ogółem 27 spotkań międzypaństwowych, wygrywając 12, remisując 4 i przegrywając 11. Stosunek bramek jest korzystny 59:55.

Zeszłoroczny wyjazd Irlandczyków na kontynent zakończył się podwójnym sukcesem: zwycięstwem w Paryżu z Francją 2:0 i ze Szwajcarią w Bernie 1:0.

W ostatnich dwóch latach pokonali Irlandczycy Niemców w Dublinie 5:2, w roku olimpijskim 1936, w Węgrami w tymże roku zremisowali w Budapeszcie 3:3, a przegrali w Dublinie 2:3, wygrali z Luxemburgiem 5:1.

gorzej powiodło się w mistrzostwach świata. Znaleźli się w jednej grupie z Norwegią (w grupie tej miała być również początkowo i Polska). Pierwszy mecz w Oslo zakończył się zwycięstwem Norwegów 3:2, w rewanżowym meczu w Dublinie zdołali Irlandczycy tylko zremisować 3:3, wobec czego odpadli do dalszych rozgrywek.

Porażki te tłumaczą oni faktem, że wielu świetnych zawodowców irlandzkich gra w drużynach angielskich i szkockich i w pełni sezonu nie otrzymują oni z tych klubów zwolnień.

Na mecze z Czechami i z Polską, które przypadają już po zakończeniu oficjalnego sezonu (po 30 kwietnia), gracze ci otrzymają urlopy i dzięki temu do Warszawy przyjadą naprawdę.

Spychała przegrywa

W piątek rozpoczął się w Sztokholmie mecz tenisowy pomiędzy Legią warszawską a szwedzką drużyną Tennis-Statien ze Sztokholmu. Pierwszego dnia rozegrano dwa single.

Baworowski wygrał z Wallenem 6:4, 6:4, 8:6.

Spychała przegrał ze Schroederem 1:6, 1:6, 5:7. Po pierwszym dniu stan meczu brzmiał 1:1.

Proces Cramma

Proces słynnego tenisisty von Cramma odbędzie się w Berlinie dn. 14 maja. Jak wiadomo von Cramm oskarżony jest o przestępstwo przeciw obywatelności.

Protest przeciw aresztowaniu von Cramma podpisało 26 najlepszych sportowców amerykańskich, między innymi mistrz teniśowy świata Budge.

najlepsi Irlandczycy, wśród których większość stanowią zawodowcy, grający w klubach angielskich i szkockich.

Irlandia bierze również udział w rozgrywkach Imperium Brytyjskiego. Jest tam ona jednak zdecydowanie słabsza od Szkocji, Anglii i Walii.

Przed celownikiem Program dzisiejszy

GONITWA 1. Nagroda 400 zł. Dy-

stans 1600 mtr.

... Złom, 3 l. og. st. Łochów, 58 kg.

... Jolanta, 3 l. kl. st. Konin, 56 kg.

... Talitha, 3 l. kl. Cz. Andrycza, 56 kg.

... Elmira, 3 l. kl. K. Wodzińskiego, 56 kg.

... Jagodziński.

W tym towarzystwie Złom przegrać nie powinien. O drugie miejsce walczyć powinny Talitha i Elmira.

GONITWA 2. Nagroda 1600 zł. Dy-

stans 1300 mtr.

... Lanca II, 3 l. kl. st. Iwno, 54 kg.

... Erytrea, 3 l. kl. P. Szaniawskiego, 56 kg.

... Ostra, 3 l. kl. L. Bukowieckiego, 56 kg.

... Mimoza IV, 3 l. kl. M. Stokowskiej, 55 kg.

... Rafa, 3 l. kl. st. Wierzbno, 56 kg.

... Turcja, 3 l. kl. J. Gawłowiczowa, 56 kg.

... Adua, 3 l. kl. W. Bob. i J. Turno, 56 kg.

... Gulyas.

Mimoza IV w pierwszym swym wy-

stępie na zwycięstwo jechała nie była, sędziemy więc, że na tym krótszym dystansie może pokonać Ostrą i dobrze galopującą Turcję. Szybkimi są Adua i Erytrea. Nie są w kondycji jeszcze Rafa i Lanca II minus 2 kg.

GONITWA 3. Nagroda 2000 zł. Dy-

stans 2100 mtr.

... Komtur II, 3 l. og. T. i Kr. Gliń-

skich, 57 kg.

... Jili, 3 l. og. B. Wertas i Sonen-

berg, 56 kg.

... Jorisaka, 3 l. kl. Z. Dobieckiego, 53 kg.

... Balcer.

... Lajkonik, 3 l. og. M. Bersona, 58 kg.

... Olimpik, 3 l. og. S. Szwarcztajna, 58 kg.

... Orkan, 3 l. og. L. Bukowieckiego, 56 kg.

... Zorza, 3 l. kl. A. Mieczkowski, 55 kg.

... Kleban.

... Ra, 3 l. kl. K. i S. Enderów, 56 kg.

... Gulyas.

Najlepszym w tej stawce wydaje się być Komtur II, jeśli wystarczy mu

roboty, powinien pokonać mających za sobą już dobre wyścigi: Jilla — 2 kg. i Olimpica. Niespodziankę zrobić może Lajkonik. Ra, Jorisaka, Zorza i Orkan małe mają szanse.

GONITWA 4. Nagroda Skrzydło-

wa 7.000 zł. Dystans 1300 mtr.

... Rakoczy, 3 l. og. st. Wierzbno, 58 kg.

... Herpes, 3 l. og. A. Mieczkowskie

go, 58 kg.

... Rosa II, 3 l. kl. J. Cichowskiego, 56 kg.

... Gedymin, 3 l. og. K. Wodzińskie

go, 58 kg.

Rosa II mając za sobą b. dobry wy-

ścig powinna pokonać szybko i dobrze galopującą Estradę i Gedymina. Mało wygalopowany jest jeszcze Rakoczy. Słabo przeszedł poprzednio Herpes.

Estrada, 3 l. kl. W. Bob. i J. Tur-

no, 56 kg.

GONITWA 5. Nagroda 2400 zł. Dy-

stans 1600 mtr.

... Bouboule, 4 l. og. st. Iwno, 58 kg.

... Kid, 5 l. og. st. Jordan, 58 kg.

... Michalczyk.

... Pommery, 4 l. og. K. i S. Ende-

rów, 58 kg.

... Irresistible, 5 l. og. Piatowskiej, 55 kg.

... Kypris, 4 l. kl. M. Bersona, 56 kg.

... Le Picador, 4 l. og. st. Wierzbno, 55 kg.

... Jantoś, 5 l. og. L. Bukowieckie-

go, 58 kg.

... Elba, 5 l. kl. S. Szwarcztajna, 56 kg.

... Pedziwiatr, 4 l. og. T. i Kr. Gliń-

skich, 58 kg.

W tej stawce największe szanse

zdać się może Kypris. Niebezpieczny mi dla niej są: Pommery — 3 kg., i Elba. Dobrze przeszedł w hcp. otwarcia Pedziwiatr, Irresistible — 3 kg. po zwycięstwie miał małą przerwę w

Niemcy przegrywają

W ramach przygotowań niemieckiej drużyny tenisowej do walk o puchar Davisa rozegrany został w Wiesbaden mecz z reprezentacją Indii brytyjskich.

Mecz ten przyniósł dwie sensacje, gdyż pokonani zostali dwaj Austriacy zaliczeni do zespołu kandydatów Davis-Cupowych drużyny niemieckiej, Metaxa i Redl.

Metaxa pokonany został przez Hindusa Ranbira 7:9, 6:5, 1:6.

robotcie. Szybkimi są: Kid i Bouboule.

Le Picador — 3 kg. i Jantoś małe mają szanse.

GONITWA 6. Nagroda Wileńska

7.000 zł. Dystans 2200 mtr.

... Neptun, 6 l. og. Cz. Andrycza, 59 kg.

... Ibis, 4 l. og. S. Szwarcztajna, 58 kg.

... Habdank, 5 l. og. W. hr. Piniń,

i E. Kown., 61 kg.

... Kares, 5 l. og. st. Jordan, 59 kg.

... Neon, 4 l. og. st. Krasne, 59 kg.

... Kares łatwo zwyciężył w poprzed-

nim swoim wyścigu, sędziemy więc, że i dzisiaj pokona dobrze galopującego Neona. Mniejsze szanse zdaje się mieć Habdank 2 kg. Ibis i Neptun szans nie mają.

GONITWA 7. Nagroda 2000 zł. Dy-

stans 1600 mtr.

... Deville, 4 l. kl. st. Łochów, 56 kg.

... Nizza, 4 l. kl. L. Bukowieckiego, 53 kg.

... Pommery, 4 l. og. K. i S. Ende-

rów, 58 kg.

... Le Picador, 4 l. og. st. Wierzbno, 58 kg.

... Juras, 5 l. og. M. Bersona, 58 kg.

... Hoczyn, 4 l. og. Z. Dobieckiego, 54 kg.

... Wilia, 4 l. kl. S. Szwarcztajna, 56 kg.

... Kryniczanka, 5 l. kl. st. Micha-

łowo, 56 kg.

... Lulu, 4 l. kl. st. Jordan, 56 kg.

... NN.

Dobrze przeprowadzony Pommery

może pokonać nie równo biegającą Lulę i mniej gotowego Juras. Mało zaawansowany w robocie jest Le Picador. Po 3 kg. mniej niosą: Nizza i dobrze galopujący Hoczyn. Deville, Wilia i Kryniczanka małe mają szanse.

GONITWA 8. Nagroda 1800 zł. Dy-

stans 1600 mtr.

... Perzeus, 4 l. og. st. Michałowo, 55 kg.

... Irtysz, 4 l. og. st. Lubicz, 58 kg.

... Sirdaropol, 4 l. og. Grabowskiej, 58 kg.

... Raptus, 4 l. og. st. Łochów, 58 kg.

... Ingola, 6 l. kl. Karpińskiej, 55 kg.

... Hokey, 5 l. og. Z. Dobieckiego, 57 kg.

... Bryza, 5 l. kl. K. Wodzińskiego, 56 kg.

... Favoritas, 6 l. og. H. bar. Maltaż

na, 58 kg.

... Ibis, 6 l. og. st. Wierzbno, 58 kg.

... Stasiak.

Najlepszy w tej stawce wydaje się być Ingola, niebezpiecznym dla niej będzie Raptus. Dobre szanse ma też i Hokey. Złe przeszedł poprzednio Irtysz. Pozostali uczestnicy wydają się być słabszymi.

GONITWA 9. Nagroda 2000 zł. Dy-

stans 2100 mtr.

... Holmes, 5 l. og. Z. Dobieckiego, 57 kg.

... Klejnot Bychawski, 4 l. og. A. Budnego, 59 kg.

... Prokne, 4 l. kl. K. i S. Enderów, 56 kg.

... Rewers, 5 l. og. K. Wodzińskie-

go, 59 kg.

... Nieporet, 4 l. og. Z. Cierpickie-

go, 57 kg.

... Sirdaropol, 4 l. og. Grabowskiej, 56 kg.

... Oryginał, 5 l. og. st. Wierzbno, 59 kg.

... Jeszcze raz, 4 l. og. L. Bukowieckiego, 58 kg.

Dobrze galopuje Prokne, może więc pokonać, mającego za sobą dobry wyścig Rewersa i mniej zaawansowanego w robocie Oryginała. Ma też szansę Nieporet. Sirdaropol minus 2 kg. i Holmes wydają się być słabszy mi. Klejnot Bychawski i Jeszcze raz biegali wczoraj.

Przypuszczalni zwycięzcy

Accumulativ dnia

Zwyczajny: Złom (1 g.), Rosa II (4 g.), Kares (6 g.)
Francuski: Złom (1 g.), Rosa II (4 g.), Kypris (5 g.), Prokne (9 g.).

Gonitwa	Nasz faworyt	Na miejsca płatne (Francuski)	Ewentualny fuks	Najlepiej galopuje	Na tor miękki
1	Złom	Złom	—	—	—
2	Mimoza IV	Ostra	Turcja	Turcja	Ostra
3	Komtur II	Jili	Olimpic	Komtur II	Jili
4	Rosa II	Rosa II	Gedymin	Estrada	Estrada
5	Kypris	Kypris	Pedziwiatr	Pommery	Elba
6	Kares	Neon	—	Neon	Kares
7	Pommery	Juras	Hoczyn	Lulu	Hoczyn
8	Ingola	Raptus	Hokey	Ingola	Raptus
9	Prokne	Rewers	Nieporet	Prokne	Rewers
10					

Koniec zawodów konnych

We Lwowie zakończyły się zawody konne zorganizowane przez Małopolski Klub Jazdy Konnej. Ostatniego dnia rozegrano bieg ciężki na trasie 3000 m.

Zwyciężył por. Sokolowski na Driadzie

przed ppor. Panoszem na Arce.

W biegu na przełaj na 4.000 m zwyciężył ppor. Guminski na Borze przed por. Borsz-

kowskim na Arbitrze.

W konkursie otwartym ciężkim z przeszkodami wygrał mjr. Trenkwald na Zwiaku.

W konkursie potężnym zwyciężył por. Jurkowski na Wampirze przed por. Rogow-

skim na otaku.

Konkurs o nagrodę kasyna wygrał ppor. Guminski na Ekonomie przed ppor. Dajew-

skim na Diksle.

ZAKŁAD TECHNICZNO-MECHANICZNY K. Różycki i Syn

Warszawa, ul. Puławska 12 Tel. 4.28-90

Specjalnie skuteczny remont i konserwację maszyn reprodukcyjno-drukarskich systemu Schwarz-Prese.

Maszyny te okazały się bardzo praktyczne w dziedzinach gospodarki państwowej, bankowej, przemysłu i handlu.

Zaletą maszyn Schwarz-Prese jest: szybkość w wykonywaniu potrzebnych druków, rysunków, szablonów, wykresów technicznych, topograficznych, sejsmograficznych i wszelkich odbitek bez możności składania czcionek, niezwykle łatwa obsługa, niezależenie się od drukarni, możliwość wykonywania druków na wszelkich rodzajach papieru. Maszyny te demonstrujemy bez zobowiązań klientów na miejscu.

Zbyteczność wszelkiego rodzaju klisz, nieograniczona ilość odbitek z

jednego oryginału i oszczędność kosztów drukarskich od 50—80 proc.

Maszyny Schwarz-Prese z powodzeniem zastępują zwykłe maszyny drukarskie, powielarskie, litograficzne i ofisetowe.

Maszyny Schwarz-Prese nawet najbardziej zużyte doprowadzamy do stanu używalności.

Części zapasowe jak wałki gumowe, obłania gumy kwasoodpornej jak też całe komplety części wymiennych posiadamy na składzie.

Czas wywołania jednej kliszy wraz z założeniem jej na maszynę wynosi 20 minut. Na kompletne urządzenie całej drukarni wystarczy pomieszczenie 12—15 m kw.

Za sumienne wykonywanie powierzonych nam zamówień posiadamy poważne referencje.

MEBLE SPÓŁDZIELNIA STOLARZY I TAPICERÓW „SPÓJNIA MEBLARZY“

WARSZAWA, ul. KRÓLEWSKA 9. TEL. 6.33-30

posiada w dużym wyborze gotowe komplety na składzie
SYPIALNIE

STOŁOWE

(041)

GABINETY

SALONY

oraz pojedyncze sztuki nowoczesne

WSZELKIE ZAMÓWIENIA WYKONUJEMY TERMINOWO

UBIORY Najtaniej Kupisz

a Czyt. Nowej Rzeczypospolitej otrzymuje jeszcze 20% zniżki w składzie

FELIKSA PECEIAKA

Warszawa, Nowy Świat nr. 36 m. 30, I piętro

Placze męskie, damskie i uczniowskie od 16 zł

Garnitury od 38 zł, mundurki od 22 zł

Kostiumy od 60 zł. Materiały Bielskie od 17 zł

(04)

SALON WIECZNEJ ONDULACJI KAZIMIERY

ŁABĘDŹ „WŁADYSŁAWA” WOLSKA 105

został przeniesiony do Salonu wiecznej

ondulacji na WOLSKA 50, pod firmą

KAZIMIERA i WŁADYSŁAW CIEPIENIAK

(01)

Dojazd tram. 5, 11, 15, 16 i 21. CENA zł. 5.— Tel. 3.49-43



FUTRA i LISY

w wielkim wyborze

J. CYWIŃSKI

W-WA, MONIUSZKA 14

TEL. 232-08 (sklep) (037)

JEŚLI chcesz mieć piękne i zdrowe zęby

czyść tylko szczotką znaną z dobrej

PATENT D-RA ZIELIŃSKIEGO

Fabryki **J. B. KOZAKOW i Syn**

WARSZAWA OKOŁA K 52 Tel. 318-49

UBIORY gotowe męskie uczniowskie

w wielkim wyborze poleca

Alfred LEIBRANDT

ul. WSPÓLNA 14, TEL. 9.00-47 (firma chrześcijańska)

Czytelnikom „Nowej Rzeczypospolitej” specjalny rabat (022)

FOTELE Zakład Tapicersko-Meblowy Stefan Taras TAPCZANY

W-wa. Mokotowska 58 (sklep). Telef. 9-52-36

(020)

WOZKI DZIECIĘCE

NAJNOWSZE MODELE POLECA

PIERWSZA w kraju Specjalna Fabryka Wózków Dziecięcych

E. HERMAN

w Warszawie. Młynarska 19, tel. 5-34-25

KATALOG NA ŻĄDANIE (02)

MEBLE ZA GOTÓWKĘ NA RATY

najkorzystniej aby można było w firmie

W. KUCHARSKI

Nowy Świat 16 róg Al. 3 Maja

Firma egzystuje od 1908 r. (03)

KSIĄŻKI ZA BEZCEN

DRUGI katalog książek po cenach zniżonych: „Wiosna 1938”

wysłać darmo DOM KSIĄŻKI POLSKIEJ, Warszawa, Plac 3 Krzyży 8

drugie podwórko Sprzedawca na miejscu w księgarniach (028)

FOTELE KLUBOWE TAPCZANY F. WERNIK

najnowsze modele

(018)

Emocjonującej lektury na całą noc dostarczy Wam powieść

p. t.

Kobęty nad przepaściami

Książkę tę można otrzymać w każdej większej księgarni, wypożyczalni, bibliotece, albo w kioskach „Ruchu”. (050)

Rowery „Radioodbiorniki, Gramofony, Wózki, Wyżymarki, Piątki, Czterdzieści lat „TECHNOMAR” NIELNA 3”

(014)

„GRAND HOTEL”

Warszawa, Chmielna 5

oraz Nowym Świecie Tel. 5 47-40

Pokoje od zł. 3.50 (013)

FIRANKI KOŁDRY - NARZUTY - PLEDY - KOCE - SERWETY

materiały dekoracyjne i na zasłony, nadeszły koce „angora” i pledy angielskie najtaniej

T. GREMBICKI, Warszawa. Kredytowa 16. Dostaw dla Pensjonatów, Hoteli, Instytucji

OGŁOSZENIA DROBNE

Nauka i wychowanie

KROJU szycia, modelowania, wyucza gruntownie mistrzyni. Izby Rzem. Krakowskie 33. (91)

MATKOM ODPOCZYNEK!

Gdy zapiszą swoje dzieci od lat 4-6, na parogodzinne spacerki. Opieka kulturalna — wzorowa. Poznańska 14—8. (93)

Posady i prace

(Poszukiwane)

MUZYK pianista niewidomy prosi o pomoc lub o pracę. Ul. Wolska 177 m. 17. B. Kwiatkowski. (92)

Kupno i sprzedaż

WAPNO lasowane. Cement, Gips, Szamoty. Płyty piekarskie. Ramsay. Tynki szlachetne, Grysiak, Papa. Smoła. Izolacje przeciwwilgociowe: Mellitol, Gumater, Gumakit, Piasek, Głina. Glazura ogniotrwała, zimnoodporna, różnokolorowa dowolnych wymiarów, szklista lub matowa na okładziny zewnętrzne — wewnętrzne — dostarczają inżynierowie JAN-STANISŁAW PEDZICH, Warszawa, Jerozolimka 113, tel. 605-97. — (86)

A) Kupno - Sprzedaż starej garderoby męskiej i damskiej, zamiana na wykwinne materiały bielskie. Kupujemy kwity lombardowe i futra. Jerozolimka 27. podwórko — sklep 73. Tel. 7.23-75 (62)

BIEL iznę własnego wyroby poleca znana wytwórnia „Corda” w J. Z. Wężyk. Tamka 36, telefon 6.63-48. (85)

Lornetki przyrządy optyczne wyscigowe. Fotograficzne aparaty. — Kupno - sprzedaż. Zamiana. Fajgenbaum. Świętokrzyska 30. Tel. 654-72. (83)

ŁÓŻKA i meble metalowe, meble

lekarzkie, wózki dziecięce, piece

niklowane niegasnące systemu amerykańskiego sprzedaje detalicznie po

cenach hurtowych fabryka J. Neufeld. Brukowa 4. tel. 10-14-66. (75)

M go do szycia „Kasprzyskie

go” znane ze swej dobroci od lat

58. Gotówka — Ratami — Tanio — (skład fabryczny). Warszawa, Marszałkowska 158 róg Królewskich (47)

MASZYNY SINGERA od 3 zł tygodniowo. Chłodna 42—13. Pańska 40—22. Dzwonić: 6.79-17. (58)

PŁYTY 0,30, najnowsze 1,25. Zamiana za 6 nowa. Patefony najtaniej. Placówka chrześcijańska, Marszałkowska 79. (94)

ADIO - ODBIÓRNIKI. Philips. Kosmos. Telefunken. Echo i inne bez

zaliczek od 10 zł. miesięcznie. Chłodna 42—13. Pańska 40—22. — Dzwonić: 5.79-17. (59)

W WORNIA tapicersko - stolarska

Z. GILEWSKI, ul. Senatorska 26

Poleca meble stolarsko - tapicerskie

na zamówienie i na gotowo. Tel. 2.62-06 (65)

ZAMIANA (kupno) zużytej garderoby na materiały bielskie „Alwa”

Nowy Świat 62. sklep podwórko: telefon 2.26-07 (56)

Różne

SZYBKA NAPRAWA

światła, wykonanie dzwonek, motorów i radio-anten. A. SIUDEK, Mokotowska 73, tel. 947-62. Wykonanie solidne i tanio. — (czynne dzień i noc święta). (72)

Skoki spadochronowe w „100 Pociągach”

Staraniem nieustraszonego w propagandzie lotnictwa „LOP-Pu” została wybudowana na terenie ogrodu zabaw „100 Pociągów” kosztów kilkudziesięciu tysięcy złotych wieża 30-metrowej wysokości, z której za pomocą spadochronu odbywać się będą skoki chętnych wycieczki rozkoszy bujania w przestworzu. Ze względu na stuprocentowe bezpieczeństwo, każdy ma możliwość zostania lotnikiem... choćby tylko na kilka chwil.

Inauguracja skoków spadochronowych w „100 Pociągach” odbędzie się dziś w sobotę o godz. 4-ej po południu.

Bilet wejścia w cenie 25 gr (dla młodzieży 15 gr) uprawnia w sobotę do bezpłatnego korzystania z jednej z 5 imprez: kolejka górską, tramwaiki, dryn

dułki, karuzela motorowa, oraz labirynt.

Jutro, w niedzielę oprócz skoków spadochronowych — odbędą się o godz. 6 i 9-ej 2 wspaniałe widowiska z udziałem słynnej trupy akrobatycznej Blumskich, baletu 6 Saradovs i Henia Domańskiego.

Produkcje tych artystów na otwartej scenie ogrodowej są bezpłatne.

A. A. IAPCZANY, otomany, rote le. tóżka, kozetka 10 mies. Chmielna 44. (76)

CERĘ PIĘKNĄ I GŁADKĄ uzyskasz pijąc wiosenny Sok Kwitnacego Łopianu Magister Edward Go

blec Warszawa, Miodowa 14. Aptek i Drogerie. (80)

EGZEME liszaje, zmarszczki, pie

gi, plamy, oparzenia, odparzenia, szorstkość, czerwoność, swędzenie skóry, usuwa bezwzględnie działający wszechstronnie „Krem regeneracyjny”. Zadać w drogeriach, składach aptecznych

Mgr I. GRABOWSKI, Warszawa, Al. 3-go Maja 2. Tel. 2-16-72. (64)

FUTRA najnowsze, wykwinne ro

bota, kołnierze, modele

we, przeróbki, farbowanie, oranie

Kredyt Krucza 46—4 (67)

KRAWIEC damski paryżanin szy

je wykwinne palta

kostiumy, futra, tania. Kredyt Kr

cza 46—4. (68)

M ZIYZNI! Sto procent sił uzyska

każdy, stosując mój wynalazek: P

Aparat „X” — Bliższe szczegóły: P

Ponarski Warecka 10—18 (61)

RADIO szwankuje. Przyczynę zba

ra da bezpłatnie wysłany specjalista

„Radiopogotowie” telefon 9 86-80 (63)

Rowery Kamińskiego Zawadzkiego

Ormonde o częściach angielskich

Ceny niskie. Dogodne spłaty. Na za

danie cenniki bezpłatnie. Radio SO-

NOR Marszałkowska 116 róg Złotej

(wejście od Złotej) (88)

SOKI Przy cierpieniach wato

by, żołądka, kiszki, nerek

lub pęcherza stosuje się Sok Święto

jańskiego Ziela Magistra Edwarda Go

bleca, Warszawa, Miodowa 14. Aptek

ki i Drogerie. (90)

ALUMINIOWE ŁYŻKI, ŁYZECZKI, WIDELCE, NOŻE

KOMPLETY skautowskie i wojskowe (łyżka, nóż i widelce), OKUCIA do drzwi i okien, KLUCZE

oraz wszelkie odlewy z aluminium WYRABIA chrześcijańska

Fabryka Wyrobów Aluminiowych E. KOTLIŃSKI i S-ka

WARSZAWA, ŻALCZKA 13. Tel. 429-3

Palta, Kostiumy, Suknie, Kapelusze

ostatnie modele paryskie, wiedeńskie

poleca firma

KLEMENTYNA KOZŁOWSKA

Al. Jerozolimska 37 (obok hotelu Polonia tel. 9.89.8) (09)

FUTRA-LISY SREBRNE

i inne wielkim wyborze po cenach przystępnych Firma egz. od 1865 r.

I. SZMIDT

W-wa, Krak. Przedm. 12 (wprost kość. św. Krzyża) Tel. 2-75-15 (I piętro)

Reportaże kolorowe

„...A po co me bił?”

„Ojcu wolno, choć bezrobotny, a jemu nie”

— No, powiedz, dziecko! jak mogłeś zrobić taką straszną krzywdę temu staremu człowiekowi?

Naiwne oczęta otwierały się jeszcze szerzej.

— Krzywdę? — mówią.

— Czy zdajesz sobie sprawę z tego, coś zrobił?

Bródka zaczyna drgać. Nie z wyrzutów sumienia — tylko ze strachu przed tym panem w czarnej sukni — przed tą salą brudną — szarą — i tyle ludzi tu patrzy. Oczęta naiwne zaczęły chodzić izami. Uciekłyby i schowały się gdzieś w jakim stogu słomy. Niechaj już ojciec i pasem ściał porządnie — ale niech że mu raz dadzą spokój.

Czego chcą? Czego się czepiają? Najchętniej to by sędziemu język pokazał i uciekł już.

We drzwiach ten groźny woźny z wąsami. Obok zapłakana matka i ponury ojciec. A sędzia niby łagodnie patrzy — a tak jakoś dziwnie.

— Nie żal ci? nie wstyd ci?

Rozplakał się. Bo mu jest gorąco i mdło. W sali taki zaduch. A sędzia tak blisko nachyla się do niego.

— Co z ciebie wyrośnie?

Pociągnął nosem. Rękawem wytarł twarz — kulaki brudne ciśnie do oczu.

Matka biedna, zaharowana wyrobni — wiecznie zajęta praniem cudzych łachów.

Ojciec — przeważnie bezrobotny. — Albo siedzi w karczmie i za co on pije? albo gdzieś się włóczy. Może się co trafi? jaka robota.

W domu głodno. Chleba to czasem i nie brak. Kartofli ojciec gdzieś podkopie i przyniesie. Mleka matka wyżebrze.

A u sąsiada rozchwalili się swoją czerwienią jabłka — jak grzech — jak pokusa. Jabłka są pyszne.

Aż oczy mruży i płakać przestał. Jabłka są pyszne — ale sąsiad zły.

— Panie! panie! niech pan da jedno — niech pan da! panie!

— Kup se!

To łatwo powiedzieć.

— Niech pan da! tyle pan ma! jedno aby!

Czuje w ustach smak soczystego miąższu.

— Dlaczegoś to zrobił? powiedz? ty taki mały — ile masz lat?

— Sie...siedem!

— Masa siedem lat i już taką zbrodnię popełniłeś? tak? i to z premedytacją — sprytnie obmyślana i sprytnie wykonana zbrodnia.

— Czy wiesz, żeś krzywdę uczynił? Oczy obskły z łez. Zdziwienie.

— Czy wiesz, że krzywdę uczynił? Kto komu? myśli małe.

— Dlaczegoś to zrobił?

— A bo me zbił tak! wybucha płaczem na wspomnienie razów, których mu pocziwy sąsiad nie żałował.

— Toś ty mu za to stodołę spalił?

— A to poco me bił!

— Bolało cię?

— Oho!

Ręką mimowolny dotyka porciat.

— Za co cię zbił?

— A bo... — zaczął się. — Jakżem go prosił to nie chciał dać. — Dwa głupie jabłka! — wybucha pogardą.

— I za 2 głupie jabłka z dymem puszciles stodołę — mogłeś wiec całą spalić.

— To niech me nie bije! Ociec

mój? Jeś mi daje!

— Boś mu ukradł te jabłka!

— Ale! dałby po dobroci? Samson taki — zgnije — a nie da! Wyrzuci — a nie da!

Oddano go chłapiącej matce pod opieką — bo ten wielki zbrodniraz — ma dopiero 7 lat.

— Ja bym, go proszę wysokiego sądu — powieś! — syczy pokrzywdzony.

Małec chowa się za matkę i pokazuje mu język. Publiczność podziwia „cynizm młodocianego przestępcy”. Ojciec żuje w sobie przekleństwo, w kieszeni ma mocny postronek.

Ale go spierze.

To nic. To ojciec. Wolno mu. Chociaż bezrobotny — chociaż to matka jeść daje — ale — ojciec.

„Zbrodniarz” pociąga nosem.

Ale temu — sąsiadowi — nie wolno!

Ale!

IN.

Tragedia ćwiczeń podmorskich

Kadet-bohater

z narażeniem życia uratował kolege

Na wybrzeżu Korfu rozegrał się z końcem kwietnia dramat podmorski, który można zaliczyć do najbardziej wstrząsających wypadków tego rodzaju. Jerzy Veres, wychowanek Akademii Marynarki w Trieście, bez wahania stawiał na kartę swe życie, aby przyjąć z pomocą zagrożonemu koledze.

W parę dni po świętach okręt szkolny „Patria” opuścił port macierzysty, aby wykonać kilka ćwiczeń na Morzu Jońskim. Między innymi miały się odbyć także próby nurkowania. Jeden z wychowanków 3 kursu otrzymał rozkaz opuścić się pod wodę w ubraniu nurka i tam wykonać przepisane ruchy. Wskutek nieszczęśliwego przypadku zerwała się lina. Ciężar ubrania nurka ciągnął młodego człowieka nieprzełożenie w głąb, aż się zatrzymał na dnie morza, 250 metrów pod powierzchnią.

Było jasnym, że dłuższe przebywanie w tej głębi pod olbrzymim ciśnieniem masy wodnej groziło nurkowi śmiercią. Przed paru laty jeszcze, kiedy środki pomocnicze nie były tak udoskonalone jak dzisiaj, nie byłoby dla niego ratunku, ale i dzisiaj jeszcze głębia 250 metrów nawet w najnowszym aparacie stanowi dla nurka bardzo ciężkie niebezpieczeństwo. Nie było ani minuty do stracenia. Komendant statku szkolnego wydał natychmiast potrzebne zarządzenia.

Pierwsze próby nie dały rezultatu. Żaden z nurków nie umiał przezwyciężyć strasznego ciśnienia wody. Nie których wyciągano zupełnie nieprzy-

tomnych z krwotokami z nosa i ust.

Wtedy zameldował się Jerzy Veres, w służbowej postawie poprosił o pozwolenie przyjsia z pomocą koledze. Dłuższy czas nie dawał znaku życia. Po linie tylko widać było, że dosięgnął dna morza. Dopiero po pół godziny, kiedy już wszyscy byli przekonani, że morze pochłonęło i drugą ofiarę, w telefonie, którym nurek był

z ziemią złączony, dał się słyszeć słaby głos meldujący, że Veres odnalazł swego towarzysza i przywiązał go do liny.

Kiedy wyciągnięto na pokład ciężkie ciała nurków, obaj byli nieprzytomni. Docucono ich się jednak w krótkim czasie. Można sobie wyobrazić radość załogi i owacje dla bohatera.

Na szczęście nie u nas

Bujanie na palmie

Oryginalny obrzęd zaślubin

Na jednej z najodleglejszych wysp Filipińskich panują pomiędzy tubylcami oryginalne obyczaje przy obrzędzie zaślubin. Kiedy dwoje młodych „zmówi się”, jak to się u nas na góbkiej wsi nazywa, wtedy ich krewni udają się do lasu palmowego i wyszukują dwie palmy, blisko siebie rosnące i zupełnie równe wysokości.

W dniu zaślubin para narzeczonych oraz wszyscy goście weselni udają się do lasu, a para młoda wdrapuje się, każda na jedną palmę. Pan młody musi tak palmę rozbijać, aby

schwycić wierzchołek drugiej palmy i przyciągnąć, następnie zaś dotknąć czoła panny młodej, która mu wedle sił swoich do tego dopomaga. Kiedy mu się to powiedzie, najstarszy z gości ogłasza obrzęd ślubny za dokonany, a para uważa się odtąd za prawowite małżeństwo.

Mr. Stoward, który ten obrzęd opisuje, nie podaje jednak, czy wśród owych Filipińczyków istnieje rozwód i czy są połączone z podobną palmową ekwilibrystyką.

Rozwód z obłąkaną

po 58 latach oczekiwania

W Anglii do niedawna jeszcze rozwodu nie udzielano na zasadzie, że jedno z małżonków cierpi na chorobę umysłową. Dopiero od niedawna zmie-

niono ustawę w tym sensie, że 5 lat pobytu w domu obłąkanych z orzeczeniem lekarskim nieuleczalności jest wystarczającym powodem do rozwodu.

Wskutek tej zmiany wpłynęło wiele podań do urzędów stanu cywilnego. Jedno z najoryginalniejszych wniosków Sir Frank Swettenham, właściciel olbrzymich majątków w koloniach angielskich. Sir Swettenham liczy obecnie 88 lat i lat temu 60 ożenił się. Jednak już po dwóch latach małżeństwa żonę umieszczono w sanatorium dla charych umysłowo. Obecnie, po 58 latach rozłąki Sir Swettenham otrzymał rozwód.

Dr. med. Bolesław HERMAN
AKUSZERIA I CHOROBY KOBIECE
poradnictwo, operacje
Koszykowa 10 m. 2 tel. 8-20-35
godz. 10-12 i 4-7 (009)

TAPCZANY

MEBLE Nowo utworzony Magazyn
STANISŁAWA WYCZOŁKOWSKIEGO
W-wa, ul. Nowy-Cwiat № 45 front I-piętro Warsztat: Leszno 101 m. 5
Tel. 695-06. Wyrób własny
Pracownia na miejscu:
W-wa, Trębacka 9, tel. 6.00.54 (019)

Kolano słynnej pływaczki

kosztuje 50 tys. dolarów

Gertruda Ederle, słynna mistrzyni w pływaniu, przed pięciu mniej więcej laty uległa wypadkowi na schodach własnego mieszkania. Mianowicie w nadpróchniałym schodzie utknął jej obcas, wskutek czego upadła i rozbila sobie kolano. W ten sposób skończyła się jej kariera pływacka.

P. Ederle zaskarżyła niedbałego właściciela domu o odszkodowanie w wysokości 75.000 dolarów.

Teraz dopiero zakończył się proces.

Potworna egzekucja

sam się zgilotynował

W gminie Oldris pod Bratysławą po pełnił samobójstwo w straszliwy i niepraktykowany dotychczas sposób syn właściciela tartaku, Jan Kolar. Udał się mianowicie do tartaku, nastawił piłę na największą szybkość i położył głowę na białce. Piła odcięła w okamgnieniu głowę od tułowia.

Przyczyną samobójstwa była nieszczęśliwa miłość.

Odmiany

Srebrzyście pieśń słowika dzwoni, Pachną czeremchą, bzy; Białoróżowy kwiat jabłoni, Jak panny młodej twarz się płoni — Tylko w mych oczach ży.

Śmieje się w złotym słońca pyle Zbóż smaragdowy łan; Całują usta róż motyle — Jedynie w sercu moim tyle Nie zagojonych ran.

Świat się odradza, rozpromienia, Śród lasów, łąk i pól Wesele, szal, zachwył istnienia — I ciało, i myśl się odmienia, Koi się wspomnień ból.

Iści się wskrzeszeł znów przyrody Błogosławiony cud; Świecą się słodkie życia gody — Śmiało, jak gdyby znów był młody, Pukam do szczęścia wrót.
Stefan Machalewski

Zewsząd...

DWUDZIESTY POTOMEK

O niezwykle rekordzie donoszą z Suboticy, miejscowości jugosłowiańskiej na północ od Belgradu. 38-letnia żona jednego z okolicznych rolników powiła w tygodniu przedświątecznym dwudzieste dziecko i ani razu nie miała bliźniąt. Wszystkie dzieci żyją i chowają się zdrowo.

ŚNIEGI... ŚNIEGI...

Surowa zima utrzymuje się nadal w Bawarii. W nocy ze środy na czwartek padał znowu gęsty śnieg, który pokrył ziemię warstwą grubości 10 cm. Opady na wzniesieniach przenoszą znacznie normalne opady zimowe. Monachium jest zasypane śniegiem.

Podobne wiadomości nadchodzą z Gracu, gdzie mrozy i śniegi wyrządziły olbrzymie szkody w owocach, drzewa są bowiem pokryte kwiatem.

ŻEBY PO RAZ PIĄTY WYJŚĆ ZA MĄŻ...

W zamierzłej przeszłości Indii przedgangesowych obowiązywał w zakresie prawa małżeńskie przepisy, w myśl którego kobieta nie mogła wyjść za mąż po raz czwarty.

Tendencja do ponownego zawierania związków małżeńskich przez wdowy była jednak tak silna, iż przepis ten, w razie konieczności — obchodzono i to w wyjątkowo sprytny sposób, godny najczystszych bodaj dzisiejszych głów, wykształconych w stosowaniu kruczków prawnych. Trzykrotna wdowa brała mianowicie ślub... z rośliną, którą następnie ścinano, a co za tym idzie — kobieta stawała się wdową po raz czwarty.

A że o piątym zamążpójściu... nie było mowy w tych przepisach, mogła wyjść za mąż jeszcze raz!

KIEDY PRZYPADA NAJWIĘCEJ ZGONÓW?

Naukowo stwierdzono, że występuje pewna wyraźna okresowość zgonów. Najwięcej przypada ich na przedwiośnie i pod koniec lata. Wczesną wiosną umierają przeważnie ludzie starsi — na gruźlicę, serce lub rak. U schyłku lata więcej jest za to zgonów niemowląt i dzieci, spowodowanych, w okresie wysokiej temperatury i częstego psucia się produktów żywnościowych — różnymi chorobami przewodu pokarmowego.

EGIPT OPODATKOWUJE KAWALERÓW

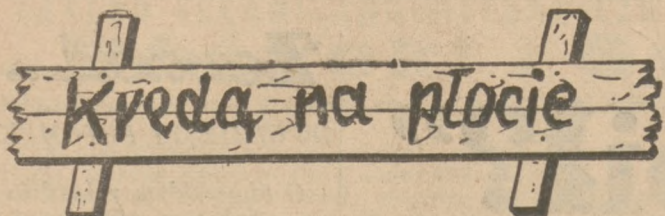
Rząd egipski wprowadził ostatnio nowy podatek, który obciąży wyłącznie kawalerów. Wpływy z tego źródła mają być przeznaczone na zwalczanie i pomoc dla prostytutek, przy czym w pierwszym rzędzie dążeniem władz ma być stworzenie odpowiednich możliwości pracy.

POLONUS - ZAWISZA - OSTRZA do GOLENIA

z a d a
w firmach
chrześcijańskich
(011)

PASY oryginalne paryskie gumowe GORSETY, STANICZKI

najnowsze modele A. KUTYŁOWSKA
(035) poleca W-wa, Trębacka 9, tel. 6.00.54



Rewia szaleńców

Marszałek Herman Goering pojechał z kanclerzem Hitlerem do Rzymu. Dla lubiącego podróżować hitlerowskiego dyktatora, ceniącego sobie ponad wszystko rzetelną a kosztowną pompę, no i bardzo wyznającego zasady starego, pocziwego Lukullusa była to poważna przykrość.

Ale tak się jakoś złożyło. Potrzebny był w Berlinie, a i ten austriacki Anschluss wcale nie jest taki mało kłopotliwy, jak się na pierwszy rzut oka zdawało. Katalicy w Austrii zaczynają podnosić głowę, kardynał Innitzer oszukany w pierwszej chwili, więcej się już oszukiwać nie da. Naraz policja donosi, że jest daleko więcej zwolenników Schuschnigg, niż się to podczas „dobrowolnego” plebiscytu okazało.

Nie może więc, mimo najszerzych chęci i apetytów na salatkę z włoskich pomarańczy, marszałek Herman Goering opuścić Wielkiej Rzeszy. Bardzo bolał nad tym, że go tak sprawy publiczne trzymają na uwięzi. Ale los nie zawsze bywa tak zezowaty, jak go sobie wyobrażamy. Czasami szykuje ludzom niespodzianki najbardziej nieoczekiwane.

Do marsz. Goeringa zgłosił się dyrektor jednego z największych zakładów dla obłąkanych w Niemczech istotnie najbardziej nowoczesnie urządzonego, położonego w głębi przepięknych ogrodów, jedynego dotychczas prywatnego zakładu tego rodzaju na terenie Rzeszy.

Musiła już dyrekcja bardzo bieda zależeć za skórę, skoro postanowiła zwrócić się o subwencje państwowe i dać się „złajchszaltować”.

Goering przyjął bardzo życzliwie i uzależnił swą decyzję finansową w stosunku do zakładu od lustracji instytucji. Okazała była rzeczwiście szalona, ile że chodziło o szpital dla wariatów.

Dyrektor, któremu oczywiście chodziło o wywarcie dobrego wrażenia na totalistycznym dyktatorze, kazał zakład dokładnie odczyścić, pensjonariuszów wykapać i przybrać w najbardziej eleganckie uniformy, nawet wożnym polecił odczyścić paznokcie. Na koniec wzięto się do ustalenia programu przyjęcia.

Najprzód więc — zwiedzanie zakładu. Potem smakowity obiad w gronie lekarzy i na koniec, aby uczynić zadość totalnej namiętności na wszelkiego rodzaju pompy i parady — rewia chorych przed marszałkiem.

Goering przybył do zakładu punktualnie o oznaczonej godzinie. Jego wykwiłtna limuzyna efektownym lukiem podjechała przed ganek. Wprowadzono go tryumfalnie do wnętrza.

Zwiedzanie odbyło się bez przeszkód i wypadło ściśle według programu. Nawet furaci ryczeli zgodnym chórem na tempa jak przystało w totalnym państwie.

Obiad był dobry, wino wystate, nie można się więc dziwić, że dostojnik zaczął się wyraźnie skłaniać ku koncepcji wydatnego subwencjonowania zakładu.

— A teraz, panie marszałku — rzekł dyrektor przy wetach — chciałbym panu pokazać wszystkich naszych chorych. Może przedziwny na podwórzu i tam pensjonariusze nasi przededyfilują przed panem.

— No dobrze, ale czy żaden z nich nie rzuci się na mnie?

— Skądże znowu? Przecież jesteśmy w Niemczech. Dozorcy pilnują doskonale. Tutaj nikt nie ośmieli się wyrażać w ten sposób swoich uczuć.

— Chodźmy więc.

Na olbrzymim szpitalnym podwórzu gromada wariatów słoszonych przed dostojnym obliczem Goeringa wykonała kilka ćwiczeń gimnastycznych, po czym

Radium City i jego historia

Miliardy w białym piekle

101 pionierów i jedna kobieta

Wieleś kilometrów na północ od krańcowego punktu najbardziej na północ wysuniętej amerykańskiej kolei, daleko jeszcze poza kołem podbiegunowym, leży na wybrzeżach Zatoki Niedźwiedziej osada, zamieszkiwana przez 101 ludzi. Mieszcza się w kilkunastu budynkach, w terenie pokrytym wiecznym śniegiem, u podnóża gór skowanych wiecznym lodem, i nad brzegiem morza, którego fale się żęły w wielostopniowym mrozie, i za ledwie na kilka tygodni w ciągu roku wydobywają się spod zimnego pancerza.

Radium City

W maju 1930 roku poprzez wyjący wichur północny, syjący tumana mł mialkiego śniegu, przebił się z mozołem dwóch Kanadyjczyków pochodzenia francuskiego, poszukiwaczy złota: Gilbert La Bine i Charles Saint-Paul.

Przedsięwzięcie wydawało się szaleństwem. Jakże znaleźć bryłę złota w wielometrowych pokładach lodu i

grzecznie, czwórkami przededyfowała przed specjalnie na ten cel wybudowaną trybuną. Wszystko poszło bardzo sprawnie i zakończyło się zgodnym chórem szaleńców wykrzykujących rytmicznie:

— Niech nam żyje marszałek Goering.

Dostojnik przyglądał się uważnie całej rewii i zauważył ze zdumieniem, że jeden z jej uczestników stoi z boku i zachowuje się podczas entuzjastycznych okrzyków wybitnie milcząco. Kazał go przywołać przed swoje oblicze.

— A pan? Czemu pan nie krzyczy? Czy pan mi nie życzy długiego życia?

Młody człowiek przyjrzał się Goeringowi zdumiony.

— Panie marszałku — rzekł — ja nie jestem wariat. Ja jestem dozorca.

ORKA

śniegu, w pięćdziesięciostopniowym mrozie, w martwej pustce i straszliwej ciszy zamarłego życia?

W jakiejś zapadłej kotłowni, skąd wiry huraganu wyrwały śnieżną powłokę, znalazł Le Bine kilkanaście błyszczących kamieni. Zabrał je do plecaka. Nieznany minerał — a może odtam złotej żyły?

Kiedy w ciemnym namiocie rozwinął plecak i wysypał z niego kamienie, rozjarzyły się bladym światłem.

W tej chwili Le Bine zrozumiał, że stał się większym bogaczem, niż gdyby był znalazł całe góry złota. Natrafił na rudę smołowcową, jedyną minerał, z którego dobywa się rad.

Miliardy

Nie ma nic bardziej wartościowego na świecie, niż rad. Zapasy jego na całym świecie wynoszą 500 gramów, jeden gram czyni człowieka bogatym, dziesiąta część grama jest dumą wielkich szpitali, a setna część może przynieść tysiącom ratunek przed śmiercią.

Niewiele tylko złóż rudy smołowcowej istnieje na świecie. W Joachim stał w Czechosłowacji, w Cornwall w Anglii i w Mitchell County w północnej Karolinie w Ameryce północnej. Wydziera się tam ziemi zaledwie parę ton cennego minerału co roku. Le Bine znalazł go całą górę, największe złóż świata leży tam, tysiąc kilometrów na północ od koła polarnego.

Nastąpiły miesiące niebywałych trudów. Każda maszyna, każda puszkę z konserwami dla robotników trzeba było tygodniami sprowadzać samolotem, zaprzężonymi w psy.

Tysiąc ton na gram

Planów ani map geograficznych nie ma dla tego białego piekła. Droga prowadząca przez dzikie niezbadane góry i lodowce północy na przełaj. Wyłożono bajoriskie sumy, zainicjowane tony cennego minerału dostawiono do Port Hope, skąd go już okręt wywiózł na południe.

Sto dolarów kosztowała jedna to-

na, a potrzeba tysiąc ton, aby wydobyć jeden gram radu. Małeńki kawałek, któryby się zmieścił na paznokietku małeńkiego dziecka, jest wynikiem przeróbki tysiąca ton surowca i kosztuje pół miliona.

Kiedy z biegiem czasu pośród niezmiernych lodów powstała stała osada ludzka, założono linię lotniczą. Dzisiaj przestrzenie, na przebycie których psi zaprzęg potrzebował tygodni, pokonywa samolot w ciągu niewiele godzin. Samoloty przywożą środki żywności tym pionierom cywilizacji, zagrzebanym w wiecznym lodzie i samoloty zabierają w powrotną drogę wydobytą rudę. Technika zwyciężyła białe piekło.

101 pionierów

W Radium - City mieszka 101 osób. Angliki i Amerykanie, Francuzi i Kanadyjczycy oraz kilku Niemców, z których jeden jest monterem przy motorze Diesla, drugi dozorcą robót górniczych. Mieszka też jedna jedyna kobieta — pani Virginia Walli. Jest żoną dyrektora kopalni. Pracowała jako lekarz w oddziale radiowym szpitala w Toronto i pojechała na biegum za swoim mężem. Dzisiaj jest duszą Radium - City. Jest lekarzem i kierowniczką czytelnicy, jedyną urzędniczką pocztową i kucharką zarazem. Zajeć ma, jak widać, różnorodnie, a jednocześnie odznacza się taką powagą i taktem, że najmniej okraszani ludzie czują się w jej obecności oniesmieleni.

Pięćset gramów radu posiada świat w swoich zapasach. Radium - City wytwarza 85 gramów rocznie — obiekt wartości z górą czterdzieści milionów. Tona surowca na miejscu kosztuje 500 złotych.

Żelazna wola człowieka odkryła ten skarb, i żelazna wola człowieka zamienia surową skalę z zamrożonej północy na miligramy bezcennego lekarstwa. Tych stu mężczyzn i jedną kobietę — to placówka ludzkiej kultury.



STRESZCZENIE POZACZKU POWIEŚCI:

Bohaterem bału w Niechcicach jest zredukowany kasjer kolejowy Serafin Grzdyl. Umiejętnością tańca i urodą zwraca Grzdyl na siebie uwagę starościny.

W tym samym czasie zdecydowano się na budowę lotniska w Niechcicach. Dzięki stosunkom Grzdyla budowę lotniska powierza komitet jego szwagrowi Maniewiczowi.

Starosta ulegając prośbom tony daje Grzdyłowi list polecający do burmistrza celem objęcia posady sekretarza magistratu. List wywołuje niesłychaną burzę w zarządzie miejskim, gdyż posada sekretarza przeznaczona była dla protegowanego jednego z radnych, żyda Nabaldasznika.

Mimo to Grzdyl obejmuje posadę i szybko aklimatyzuje się w magistracie.

Grzdyl potrzebuje pieniędzy. W tym celu prowadzi rozmowę z kasjerem magistratu, który odrzuca z oburzeniem propozycję obracania pieniędźmi magistrackimi Grzdyl poprzysięga mu zemstę.

Kierownik spółdzielni zarobkowej Janicki, szuka kredytu u Grzdyła. Widząc dobry interes Grzdyl postanawia zdobyć pieniądze za wszelką cenę. Wobec tego wykorzystując słabość starościny uzyskuje jej podpis in blanco na czekach LOPP.

— A kto wygryzł kasjera? Diabli wiedzieli, że przez to będzie tyle pisaniny, że komuś nie podoba się Nabaldasznik.

— Ja go nie angażowałem — wyjaśnił Grzdyl.

— To kandydat pana Cymerdufta.

— Sza! nie kłóć się bo tu idzie o ważne rzeczy.

26

Trzeba wytoczyć sprawę o oszczerstwo, czy fałszywe wiadomości, czy jak się to nazywa w kodeksie.

— Wytoczyć można — zauważył adwokat — ale nie wiem czy wygramy.

— Co pan mówi! — obruszył się Bibergeil. — To jest oszczerstwo od początku do końca! Czy u nas jest tylu urzędników żydów? Skąd 80 procent? Kto wyrzuca goja z powodu, że trzeba angażować żydów? Co komu do tego, że nasze instytucje dostają subwencje? To uchwała rady miejskiej, niech do niej mają pretensje.

— Spokojnie, panie Cymerduft — przerwał adwokat. — Pan ma rację, ale to mało, żeby wygrać sprawę.

— Co jest? — zdziwił się Mangot. — Kto ma rację, ten musi wygrać.

— Teraz takie czasy, że sama racja nie wystarczy, bo co będzie, jak redakcja przeprowadzi dowód prawdy? Oni nie napisali, że naszych jest w biurach ausgerechnet 80%, oni dodali małe słówko — prawie — a to może być i 78 i 82. Ten punkt jest słaby.

— Można chwilowo usunąć paru — zauważył Bibergeil.

— Ja wiem, że można, ale dla sądu ważna jest ilość w chwili ukazania się artykułu. A co do subwencji, to wystarczy przedłożyć nasz budżet i sprawozdania rachunkowe. Pan Grzdyl zresztą słusznie zauważył, że głos w tej sprawie winien mieć pan burmistrz.

— Hm — chrząknął pan Gółka — ja bym przyłączył się do poglądu pana Mangota. Poco rozmawiać?

— Madre słowo — podchwycił adwokat.

— My jednak nie możemy tego przemilczeć — upierał się Bibergeil. — Pan Warchiwker jako miejski radca prawny musi znaleźć sposób.

— Czemu nie? Sprawy robić nie radzę, ale można napisać sprostowanie. Napiszemy, że nieprawda jest aby zarząd miejski zatrudniał 80% żydów, natomiast prawdą jest, że zatrudnia ich 74%; napiszemy, że nieprawdą jest, iż zwalnia się chrześcijan a przyjmuje żydów, gdy prawdą jest, że zwolniony został Dymitr Syryjelow a przyjęty Nachemia Nabaldasznik. Ja to mogę napisać, ale co z tego wyniknie? Będą komentarze i komentarze do komentarzy — cała literatura! Ja mówię — trzeba siedzieć cicho.

Po przemówieniu adwokata zapanowała cisza. Bibergeil bębnił palcami po stole. Po dłuższej chwili zaproponował głosowanie. Okazało się, że wszyscy za wyjątkiem Grzdyła, są za przemilczeniem sprawy. Stanowisko Grzdyła wywołało powszechne zdziwienie.

— Sprawa jest już przesądzona — rzekł dla wyjaśnienia — ale milczenie może być uważane za przyznanie się do nieistniejących win. Nie można iść do sądu, w tym pan mecenas ma rację, sprostowania do niczego nie doprowadzą, to prawda, ale można narobić gwałtu w gazetach.

— Pan ma dobrą głowę, panie sekretarzu — no chwalił go Bibergeil. — Pan się tym zajmie? Dobrze?

— Mogę, ale będą koszty.

— To się wie.

Grzdyl nie lubił odkładać pracy na później, więc prasa żydowska wszczęła niezwłocznie wielki gwałt, a jakiś tygodniczek lewicowy oraz organ wojewódzki zamieściły artykułiki biorące w obronę burmistrza Gółkę i zarząd miejski. Wystąpienia te jednak dały powód do nowych korespondencji, przy czym wypłynęło na światło dzienne i nazwisko Grzdyła jako zaprzysiężonego szabesgoja.

Dalsze...

PRENUMERATA MIESIĘCZNA — 2 ZŁ
REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Warszawa, ul. Zgoda 5
Telefony Redakcji: 3.25-08; 3.25-10; 3.25-11
Do rozmów miedzyimiastowych 3.25-09.
Administracja czynna od 9 — 17

Wydawca: S-ka Wyo. Nowa Prawda sp. z o.o.
Redaktor: F. Kwieciński
Sekretarz Redakcji przyjmuje codziennie od godz. 17—18.
Rękopisów niezamówionych Redakcja nie zwraca
Konto rozrachunkowe Nr. 218.

CENY OGŁOSZEŃ
Za wiersz milimetry lub jego miejsce na stronie tytułowej — zł 1.25; w tekście zł 0.80; za tekstem — zł 0.40; drobne 15 gr za wyraz; praca poszukiwana i zaofiarowana — 10 gr za słowo. Drobne — najmniej 10 wyrazów. Nekrologi — 50 gr mm. miejsce zastrzeżone 25% drożej; tabelaryczne i bilanse — 50% drożej. Wyrazy tłustym drukiem liczą się podwójnie. Duże litery — liczą się za słowo. Zagraniczne 50% drożej. Komunikaty (N) — 2 zł za mm. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.